

DUA OKULU

-KUTSAL KİTAP-

İÇİNDEKİLER:

- giriş
- önsöz
- uyarı
- I.1 Kime Dua
- I.2 Antlaşma ve Dua
- I.3 Nasıl Dua
- I.4 Tanrı'nın Çocukları Olarak Dua
- I.5. İnsan Olma Ayrıcalığı ve Dua
- II. Tanrı'nın Yasası ve Dua
- III. Sadece Benim Duam mı?
- IV. Kutsal Yazılar ve Dua
- V. Dua Ederken
- VI. Müjde'nin Hükümü Altında Dua
- VII. Dua Kitapları ve Programları İle Dua
- VIII. Zamana Göre Dua
- IX. Zengin Bir Dua Yaşamı
- X. İlave Notlar

Rev. İlhan Keskinöz
Reform Semineri Notu – 2008

Türk Dünyası Presbiteryen Kilisesi
www.presbiteryen.org

DUA OKULU

-KUTSAL KİTAP-

Giriş

Dua hakkında kısa bölümlerle akılda kalıcı olmayı amaçladığım bu kitapta; detaylı bir çalışma yapmak isteyenlere de geliştirilebilecek bir çalışma notu verebilmeyi amaçladım. Ama her şeyden önce Kutsal Kitap'ın dua konusunda da bir **okul** olduğuna dikkat çekmeye çalıştım.

Bu kitabın ana konusunu şunudur: Kutsal Kitap'ı süreklilik ve düzen içinde okumak; ve Kutsal Kitap'ın ayetlerini, öğretisini süreklilik ve düzen içinde dualarımıza temel almak; Kutsal Kitap okuma ve duada, süreklilik ve düzen içinde devam eden bir pratiğin Hristiyan kişinin yaşamına yerleşmesini sağlamak...

İnsanoğlu genelde sürekli yaptığı işi ya da içinde bulunduğu yetiştiği durumu; kültür ve geleneğin uygulamalarını bir çoğunluğun parçası olmasının verdiği rahatlık ve güvenden dolayı sorgulamaz. Bu kitabı yazdığım sırada bazı kişilere **“neden yüksek sesli dua ederiz”** sorusunu yönettim. Aldığım ilk cevap hepsinde de benzer şekilde şaşkın bir yüz ifadesi ile **“daha önce hiç düşünmemiştim”** oldu. İnsanlar genelde sürekli yaptığı şeyleri, sürekli katıldığı ve içinde etkinlik gösterdiği şeyleri genelde **“doğrusunu biliyorum ve doğru yapıyorum”** şeklinde bir algılamaya müsaittir.

Öyleyse sadece bu tek bir soru bile bu kitaptan yola çıkarak Kutsal Kitap'a yeni bir gözle bakmayı, araştırmayı gerekli kılmaktadır. Bildiğiniz şeyler yanında gözden kaçırdığımız şeyleri de bulabileceğiniz; bu yolla yaşamlarınıza yenilenme getirebilecek bir çalışma olması dileklerimle ilgilerinize sunuyorum.

dua yaşamınıza esenlik ve bereket olsun; öyle ki, Rab'bi tanımanın hoşnutluğu ile dolmuş olarak, bu ölümlü hac yolculuğumuz boyunca, bütün dünyasal adımlarınızda Rab'bi hoşnut eden ruhani hayatın yolunu görebilesiniz; *“ve karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen Kutsal Söz'e daima kulak vererek ve yaşam sözüne sımsıkı sarılarak, aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz, saf ve Tanrı'nın lekesiz çocukları olarak; gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, daima onu düşünerek; sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan artsın ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak; Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için, bir gün bütün yaratılışın önünde diz çöküp Rab olduğunu açıkça söyleyeceği Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız”*. BABA, OĞUL, KUTSAL RUH adıyla. amin.

Saygılarımla,
Rev. İlhan Keskinöz

DUA OKULU

-KUTSAL KİTAP-

uyarı

Bu kitabı okumaya-çalışmaya önce Kutsal Kitap'tan bazı ayetler okuyarak ve dua ile başlayınız.

(Mezmur 119:169) *Feryadım sana erişsin, ya RAB,*

Sözün uyarınca akıl ver bana!

(Mezmur 119:142) **Adaletin sonsuza dek doğrudur,**

Yasan gerçektir.

(Mezmur 119:18) **Gözlerimi aç,**

Yasandaki harikaları göreyim.

(Mezmur 119:7) **Şükredeceğim sana temiz yürekle,
Adil hükümlerini öğrendikçe.**

(Mezmur 119:24) **Öğütlerin benim zevkimdir,
Bana akıl verirler.**

(Mezmur 119:25) *Toza toprağa serildim,*
Sözün uyarınca yaşam ver bana.

(Mezmur 119:26) *Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın;*

Kurallarını öğret bana!

(Mezmur 119:27) **Koşullarını anlamamı sağla ki,**

Harikalarının üzerinde düşüneyim.

(Mezmur 119:35) **Buyrukların doğrultusunda yol göster bana,**

Çünkü yolundan zevk alırım.

(Mezmur 86:11) **Ya RAB, yolunu bana öğret,**

Senin gerçeğine göre yürüyeyim,

Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.

(Mezmur 119:130) **Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar,
Saf insanlara akıl verir.**

(Mezmur 119:105) **Sözün adımlarım için çıra,
Yolum için ışıktır.**

(Mezmur 119:106) **Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim,
Andımı tutacağım.**

(Mezmur 119:111) **Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır,
Yüreğimin sevincidir onlar.**

(Mezmur 119:112) **Kararlıyım
Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.**

*yerin ve göğün Rabbi Babamız,
biz çocuklarına açtığın gerçeğin için
Sana şükürler olsun,^(Matta 11:25)*

*Rabbimiz İsa Mesih adıyla,
gerçeği tanımak, gerçekte yaşamak için
bilgelik ve vahiy ruhunla bizleri aydınlat,^(Efesliler 1:17)
öyle ki,
iman edenlere bağışladığın
kutsal yardım ve desteğin büyüklüğünü anlayabilelim;
Mesih'teki çağrımızı tanıyalım;
ve Mesih'teki umut ile
mirasımızın yüce zenginliğine layık yaşayalım,^(Efesliler 1:18-20)*

*ulusları karanlıktan ışığa,
şeytanın krallığından Mesih'in krallığına
çağırduğun Müjden için
Sana şükürler olsun,^(Elçilerin İşleri 26:17-18)
yüreklerin gözlerini aydınlattığın
Mesih'in Kutsal Müjdesi için
Sana övgüler olsun,^(Efesliler 1:18)
Mesih'in Müjdesi'nin ilanını yayılan
iman armağanı için Sana şükürler olsun...(Romalılar 10:17)*

yüce olan Tanrı Babamız,
Sen kutsalsın,
yargılarken merhametini açıkladığın,
günahkarlığımıza doğruluğunu bağışladığın
Mesih'teki kurban
ve kurtuluş yolu için,
sevinç veren Müjde için
Sana şükürler olsun...
karanlığa kutsal ışığını,
nefret, kıskançlık ve her kötülüğe
kutsal sevgini döktün;
düşmüş irademizi Mesih'te yeniledin,
dirilişin yeni yaşamını verdin,
Sana övgüler olsun...

yüce olan Babamız,
barışıklık ve esenlik bağışlayan lütfun için,
Sana sonsuz şükürler olsun;
her halktan, her dilden, her ulustan
yeni bir insan yaratan Mesih'in çarmıhı için
Sana övgüler olsun;

isyankarlığı, itaatsizliği Mesih'in çarmihına ger
ve tüm yaratılışı
O'nun ayakları altına tapınmaya getir;
kilisenin dua, tapınma ve tanıklığı aracılığı ile
Kutsal Kitap'ın bildirisini yüreklerimizde yeniden yak;
küçük, büyük adından korkanların dualarıyla
göklerden kötülükleri, lanet ve bereketsizliği bağla
ve yeryüzünde bereketlerinin doluluğunu çöz;
geçmişte peygamberler ve elçilerinle
halkına yol gösterdiğin gibi
Sana dua edenleri Kutsal Yazılar'ınla yönlendir
Kutsal Ruh'un gücünde Sana dua ederiz... amin.

I.1-) Kime Dua

-Kime dua ettiğinizi biliyor musunuz?

-Duanızı yönelttiğiniz varlığın karakteri hakkında “her şeyi” biliyor musunuz?

-Bunları doğru bir şekilde bil[e]mezseniz duada kimden neleri isteyip neleri istemeyeceğinizi nasıl bileceksiniz?

Yuhanna 14:6 İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez.

7 Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız...

Bu yüzden Kutsal Kitap okuma ve dua el ele yürüyen bir şey olmalıdır. Düzenli bir Kutsal Kitap okuması takip etmiyorsanız bu durumda sadece altını çizdiğiniz ayetleri, sadece daha önceden işaretlemiş olduğunuz bölümleri okumakla yetinirsiniz! Böylece de hoşlanmadığımız bölümleri, sizi rahatsız eden bölümleri göz ardı etmiş olursunuz!

Bu durumda Tanrı'yı kendini açıkladığı şekilde tanımayı reddetmiş olursunuz. Tanrı kendisi hakkında bilmemizi istediği **her şeyi** Kutsal Kitap'ta açıklamıştır. Ancak Kutsal Yazılar'da açıklananlarının tamamını değil de, bunlardan yapılan alıntılarla yetiniyorsanız '**Kendisini Kutsal Yazılar'da Açıklayan Tanrı**'yı değil de 'sizin kabul etmek istediğiniz Tanrı'yı tanımaya çalışmış olursunuz.

En samimi duygularımızı en yakınlık duyduğumuz birine açmakta bile zorlanan karmaşık yapımız çoğu zaman dua ile Tanrı önüne samimi bir şekilde gelmemiz önünde duran bir engeldir. Ailemiz, çevremiz, yetişme tarzımız, kültürümüz, eğitim ve kariyerimiz bazen de toplum önündeki prestijimiz bizleri diğer insanlarla bir maske ile ilişki kurmaya zorlar. Toplumun bize bakış açısı, toplumun bizim hakkımızda ne düşündüğüne ya da ne düşünmediğine dair olan dikkatimiz bazen Tanrı ile bizlerin aramızda bir engel olur. Gündelik yaşantımızda sıklıkla üzerimizde hissettiğimiz bu baskıdan dolayı genelde duygularımızı açıkça ifade etmeyi bir zayıflık olarak görürüz. Sıklıkla başvurduğumuz bir bastırma yöntemi de ağladığımızı belli etmemektir –*çünkü bu zayıflık gösterisidir*. Bazen de öfkemizi, bazen de ortama göre neşemizi bastırma şeklinde değişen maskelerimiz vardır.

Böylece bizlerin kendi duygu ve düşüncelerimizi ifade ederken kullanma alışkanlığı içinde olduğumuz baskı ya da filtreleme yöntemi zaman içinde kişinin duygusal refleksi halini alır; davranışlarında yerleşik bir alışkanlık olarak kalır. Bu yüzden de duaya başlamak kadar duada samimi bir şekilde kendimizi ifade etmek de bir çok insan için zordur. Bazen de kendimizden çok üstün, kendimizden güçlü ya da önemli bir mevkide gördüğümüz kişinin duada samimi itiraflarına tanık olduğumuzdaki şaşkınlığımız bu yüzdendir.

Kutsal Kitap içindeki dualara baktığımızda bunların sade bir dil ile ifade edilmiş olduğunu görürüz. Ancak Kitap'a değil de insanlara bakarak dua ederseniz başkalarının dua dağarcığını, başkalarının kelime seçimini, başkalarının ses tonunu, başkalarının ifade biçimini kendinize model almış olursunuz. Böylece yaptığınız dua gerçekte kendinizi ifade etmiyorsa duanız da güçsüz kalacaktır. Ancak şunu da aklımızda iyi tutmalıyız ki, dua hayatımızı yolunda tutmak için başkalarının dualarına da ihtiyacımız vardır; Mesih

merkezli bir Kelâm bakış açısı ile başkalarının dualarından, kelime seçiminden, ifade biçiminden de öğrenir, kendimizi doğru bir şekilde geliştiririz.

Dualarınız sizi ifade etmelidir; sizi Yaratan'ın sizi sizden daha iyi bildiği gerçeği aklınızda olarak; içtenlikle dilek ve ihtiyaçlarınızı, hata ve günahlarınızı duada dile getirebilmelisiniz (Matta 6:6, 6:9).

I.2) Antlaşma ve Dua

Dua hakkında konuşurken aynı zamanda Kutsal Kitap'ın Tanrısı ile ilgili olarak konuşuyoruz. Çünkü dualarımızı Kutsal Kitap'ın Tanrısı'na yükseltiyoruz. Bu Tanrı aynı zamanda halkı ile ilişkisini antlaşmalar yolu ile düzenlemektedir.

Tanrı Tekvin 12. bölümde Avram'ı çağırıp ona bir ülke, bir soy ve bir güvence (korunma; bereket) vaat ediyor. Bütün bunlar içinde için de Avram'ı atalarının topraklarından çıkmaya [dışarıya] davet ediyor:

- 1 RAB Avram'a, «Ülkeni, akrabalarımı, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git» dedi,
- 2 «Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni kutsayacak, sana ün kazandıracam, Bereket kaynağı olacaksın.
- 3 Seni kutsayanları kutsayacak, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığınla kutsanacak.»

Tanrı'nın Avram için verdiği bu güvence aynı zamanda bir zafer vaat ediyor. Çünkü Avram Tanrı'nın kutsamasını alacak, başkalarına bir bereket kaynağı olacaktır. Böylelikle Avram'ı kutsayanlar kutsanacak, Avram'ı lanetleyenler ise lanetleyecektir.

Böylece Tanrı Tekvin 15. bölümde bu vaadini bir antlaşma ile mühürlüyor ve Bundan sonra RAB bir görümde Avram'a, “*Korkma, Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak*” deyince (15:1) Avram, “*Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin; çocuk sahibi olmadım; bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak*” diye endişesini dile getiriyor (2-3). Ancak RAB Avram'a “*O mirasçın olmayacak, öz çocuğun mirasçın olacak*” diyerek vaadinin ne kadar güçlü olduğunu ve Avram'ın bütün ihtiyaçlarını, endişelerini ve eksikliklerini karşılayacak güçte olduğunu söylüyor (4). Ve Avram'a göklerin yıldızlarını göstererek soyunun ne kadar büyük olacağını düşünmesini istiyor (5). Böylece Avram RAB'be iman ediyor ve RAB bunu ona doğruluk sayıyor (6); yani Avram'a aklanma verilmiş oluyor.

Ancak Avram'ın önündeki bu iman yürüyüşü için Tanrı imanının güçlü olması gerek. Çünkü Avram imanına rağmen “*Ey Egemen RAB, vaadini miras alacağımı nasıl bileceğim?*” diye soruyor (8). Böylece Tanrı bir kurban töreni düzenliyor (Tekvin 15:9-21). Bu tören ile Tanrı verdiği vaadini ahit keserek yani antlaşma yaparak mühürlüyor; antlaşmasını kalıcı kılıyor. Tanrı ile Avram arasındaki bu tören antlaşmayı bozan tarafın başına gelecek olan laneti de gösteriyor. Bu tören “*antlaşmayı bozan taraf bu parçalanan hayvanlar gibi olsun*” anlamına geliyor.

Avram'ı çağıran Tanrı aynı zamanda Avram'a vaat veriyor; aynı zamanda parçalanan hayvanların arasından ateş ile geçerek kendi üzerine yemin etmiş oluyor; parçalanan hayvanların arasından sadece Tanrı geçiyor, Avram değil. Yani Tanrı bu antlaşmanın getirdiği ölüm cezasını kendi üzerine alıyor [ve bu ölüm cezasını da çarmıh aracılığı ile Tanrı'nın kendisi üstlenmiş oluyor].

Dua ile ilişki içinde olduğumuz bu Tanrı kendi antlaşmasını Avram'a vermesi neticesinde Avram "Avraham" yani "çokların babası" adını almıştır.

Elçilerin İşleri 7:17 Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır'daki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı. Görüldüğü üzere Tanrı halkının kölelik evinden çıkışı kendi içinde bağımsız bir olay değildir. Bütün bunların temelinde olan şey Tanrı'nın İbrahim ile yaptığı antlaşmadır.

Bu antlaşma sebebiyle Tanrı kendisini "**İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım**" diyerek Musa'ya açıklıyor ve İsrail halkına "**halkım**" diyerek sahip çıkıyor:

Çıkış 3:6 Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım.» Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.

7 RAB, «Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm» dedi, «Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarımı biliyorum.

10 Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim.»

Ve Tanrı'nın İbrahim ile olan antlaşması sayesinde sadece etnik İsrail değil; Mesih aracılığı ile yerin bütün halklarından, bütün uluslarından inananlar Tanrı'nın halkına aşılanmış oluyor.

Galatyalılar 3:13-14 İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir" diye yazılmıştır.

Böylece bizler Mesih adıyla Göklerdeki Babamız'a dua ve tapınma ile yaklaştığımızda Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı antlaşmasının verdiği güvenceyle bir yabancı biri gibi değil, Tanrı'nın ev halkı olmanın güvencesiyle Tanrı'ya yaklaşıyor ve tapınıyoruz:¹

Efesliler 2:12 o zaman Mesihsiz, İsrail'de vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız.

13 Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı sayesinde yakın kıldınız.

Benzer şekilde Hezekiel 16. bölümde İsrail halkı ölmek üzere olan, herkesin yüz çevirdiği bir bebeğe benzetiliyor (16:4-7). Bundan sonraki 8-14 ayetlerde ise bu halka Tanrı'nın bir antlaşma ile nasıl sahip çıktığı; bu antlaşmanın İsrail halkını nasıl bereketlediğini anlatılıyor. Hezekiel 16:15-59 ayetlerine baktığımızda İsrail halkının dönekliğini ve Tanrı'yı nasıl bıraktığını okuyoruz. İsrail halkı yaptığı bütün çirkinliklerine rağmen Tanrı'dan şu sözleri işitiyor:

Hezekiel 16:60 Gençlik günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı anımsayacağım. **Seninle sonsuza dek kalıcı bir antlaşma yapacağım.**

¹ Efesliler 2:14-16 Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasa'yı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırmaktır.

17 O gelip hem uzakta olan sizlere hem de yakındakilere esenliği müjdeledi.

18 O'nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz.

19 Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız.

Tanrı'nın iman atamız İbrahim ile yaptığı antlaşma o kadar sağlam ki, bu antlaşmayı İsrail halkının dönekliği bile bozamıyor; Tanrı'nın antlaşması o kadar sarsılmaz ki, insan bu antlaşmayı dolayısı ile Tanrı'nın planını bozamıyor (I.Timoteyus 2:13).

Böylece Kelam ve dua ile Tanrı'ya yaklaştığımızda vaatlerinde güvenilir olan bir Tanrı ile ilişki içinde olduğumuzu aklımızda tutmalıyız. Tanrı'nın antlaşması her durumda güvencemizdir. Ve bu güvence ile her durumda dua için teşvikimiz vardır.

I.3-) Nasıl Dua

Matta 6:5 "**Dua ettiğiniz zaman** *ikiyüzlüler* gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.

6 Ama siz **dua edeceğiniz zaman** iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.

7 **Dua ettiğinizde**, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar.

8 Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir.

Öncelikle dua etmek üzere bir çağrınız olduğunu unutmayın. Rab'bin sizden dua etmenizi istediğini aklınızda tutun (Luka 18:1-8).

Ve her zaman kişisel olarak yaptığımız duaların sizleri topluluk içinde yaptığımız dualara hazırladığını; kişisel duaların toplu tapınma ve duaları beslemesi gerektiğini göz önünde tutun.

Özel yaşamında duasız olan bir kişinin dua hayatı sadece kilisede yapılan dualar ile sınırlı kalıyorsa durum Kutsal Yazılar'ın "*ikiyüzlü*" tanımına doğru yaklaşıyor demektir.

İkinci olarak ise "*ikiyüzlüler gibi*" dua etmekten kaçınmamız gerekmekte; "*ikiyüzlüler gibi*" dua etmemek için "*ikiyüzlü*" olmamak, Rab'bin önünde ikiyüzlülüğe düştüğümüz zamanları görüp bundan dönmemiz gerekmektedir. *İkiyüzlü* kişi bencilce kendisi için dua eden, sahte bir dindarlıkla başkalarını etkilemeye çalışan, kendi eylemlerine odaklanmış, başkalarının beğenisini kazanmak uğruna Tanrı ile samimi bir ilişkiyi bırakmış olan kişidir. Matta 23. bölümün tamamı bu konuda geniş bir açıklama yapmaktadır:

Matta 23:13-14 Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, **ikiyüzlüler!** Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!

Titus 1:16 **Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadırlar.** Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

Bu yüzden Luka 12:1 ayetinde Rab'bin "*Ferisiler'in mayasından -yani, ikiyüzlülükten- kaçın*" şeklindeki uyarısını görmekteyiz. *İkiyüzlü* kişiler gerçekte kendilerinin olmadıkları bir kimse rolü içindedirler. Ve onların bu davranışları başkalarını kötü şekilde etkilemektedir:

I.Timoteyus 4:1-3 Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda **bazıları yalancılardan ikiyüzlülüğü nedeniyle** aldatici ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan dönecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi

yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini buyuracaklar.

Diğer yandan sadece ikiyüzlüler gibi değil “putperestler” gibi de dua etmememiz istenmektedir.² Yani anlaşılabilir bir şeyleri tekrarlamak ya da belirli bir zaman boyunca bir cümleyi ya da kelimeyi tekrarlamak gibi şeyler RAB'in gözünde bir değer ifade etmemektedir. Diğer yandan Tanrı'yı harekete geçirmek veya duayı duyması için Tanrı'ya baskı yapmaya ya da Tanrı'yı etkilemeye çalışmak gibi şeyler Kutsal Kitap'a göre duaya ve Tanrı'ya yanlış bakış açısıdır.

I.Krallar 18:26 Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal'ın peygamberleri sabahtan öğlene kadar, "Ey Baal, bize karşılık ver!" diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar.

28 Böylece yüksek sesle bağırıyorlardı. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar.

29 Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandı. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı.

Dualarınızda “her ne dilerseniz”³ aklınız ve yüreğiniz Tanrı'nın iradesine uygun olmalı; Tanrı'dan kendi yürek tutkularınızla istemek için değil; O'nun yüceliğine uygun; O'nun sadık birer izleyicisi olduğunuzu belli eden bir tutumla (I.Yuhanna 5:14-15) istemek için yaklaşmalısınız. Çünkü Kutsal Kitap ve dua birlikteliği O'nun isteğine yaklaşmamız; O'nun iradesini anlayıp sevmemiz ve buna uygun olarak yaşamamız için vardır.

Westminster Uzun İlmihal (183-184) nasıl dua etmemiz gerektiğini çok kısa ama aynı zamanda açık bir şekilde özetliyor:

[183]Mesih'in yeryüzündeki bütün kilisesi için⁴ yöneticiler,⁵ pastörler,⁶ kendimiz,⁷ [iman] kardeşlerimiz,⁸ düşmanlarımız,⁹ yaşamakta olan bütün insanlar¹⁰ ve bizden sonra yaşayacaklar için;¹¹ [184]Tanrı'nın yüceltilmesine yönelik olan her şey için,¹² kilisemizin gelişmesi,¹³ kendimizin¹⁴ ve başkalarının iyiliği için,¹⁵ -yasal olmayan şeyler hariç-¹⁶ [185]korku dolu bir anlayış ile Tanrı'nın görkemini için;¹⁷ kendi değersizliğimizi,¹⁸

² Matta 6:7, I.Krallar 18:26

³ Yuhanna 14:12-14; 15:16; 16:23-24

⁴ Efesliler 6:18, Mezmur 28:9

⁵ I.Timoteyus 2:1-2

⁶ Koloseliler 4:3

⁷ Tekvin 32:11

⁸ Yakup 5:16

⁹ Matta 5:44

¹⁰ I.Timoteyus 2:1-2

¹¹ Yuhanna 17:20, II.Samuel 7:29

¹² Matta 6:9

¹³ Mezmur 51:18; 122:6

¹⁴ Matta 7:11

¹⁵ Mezmur 125:4

¹⁶ I.Yuhanna 5:14

¹⁷ Vaiz 5:1

¹⁸ Tekvin 18:27; 32:10

ihtiyaçlarımızı,¹⁹ ve günahlarımızı²⁰ derinden kavrayarak; tövbe ile,²¹ şükran ile²² ve Tanrı önünde açık yüreklerle;²³ anlayışla,²⁴ imanla,²⁵ içtenlikle,²⁶ gayretle (hararetle),²⁷ sevgiyle²⁸ ve dayanmayla²⁹ Tanrı önünde bekleyerek³⁰ O'nun iradesine alçakgönüllülikle boyun eğerek³¹ dua etmeliyiz.

I.4-) Tanrı'nın Çocukları Olarak Dua

Böylece Tanrı'ya *ikiyüzlü* ve *putperest* gibi değil; **Tanrı'nın çocukları** olarak yaklaşacağız.³²

I.Yuhanna 3:1 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. Tanrı'ya dua için yaklaştığımızda O'nun çocukları olduğumuzu bilerek, bu güven ile yaklaşmalıyız.

İsa Mesih'teki iman ile bizlere Tanrı'nın çocukları olma ayrıcalığı verilmiş;³³ böylece Tanrı kendi adını üzerimize koymuştur:

Vahiy 3:12 Galip geleni Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını, Tanrım'a ait kentin -gökten Tanrım'ın yanından inen yeni Yeruşalim'in- adını ve benim yeni adımı yazacağım.

Bir çocuk gibi güvenle, Baba Tanrı'nın ilgi ve şefkatine sığınarak, O'nun gözetimi adında olduğumuz güvencesiyle (Mezmur 103:13), biz daha O'ndan dilemeden önce nelere gereksinmemiz olduğunu bilen bir Baba'ya sahip olduğumuz güvencesiyle (Matta 6:8) kaygılanmadan (Matta 6:31-32) dua etmeliyiz; sevinçle, sürekli ve şükrederek (I.Selanikliler 5:16-17) dua etmeliyiz.

I.5.a-) İnsan Olma Ayrıcalığı ve Dua

Tekvin 1:27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.

Tanrı'nın suretini taşıyan varlıklar olarak **bizlere ölümsüz bir can bağışlanmış**³⁴ ve bu ölümsüzlük bilgelik,³⁵ doğruluk ve kutsallık³⁶ ile taçlandırılmıştır.

¹⁹ Luka 15:17-19

²⁰ Luka 18:13-14

²¹ Mezmur 51:17

²² Filipililer 4:6

²³ (açık yürek: enlarged hearts) I.Samuel 1:15; 2:1

²⁴ I.Korintliler 14:15

²⁵ Markos 11:24, Yakup 1:6

²⁶ Mezmur 145:18; 17:1

²⁷ Yakup 5:16

²⁸ I.Timoteyus 2:8

²⁹ Efesliler 6:18

³⁰ Mika 7:7

³¹ Matta 26:39

³² İleri çalışma için ayrıca bakınız: Westminster İnanç Açıklaması XII.

³³ Efesliler 1:5, Galatyalılar 4:4-6, II.Korintliler 6:18

³⁴ Tekvin 2:7, Matta 10:28, Luka 23:43

³⁵ Koloseliler 3:10

İnsana verilen bu ayrıcalık onun yeryüzünde “Tanrı gibi” olmasını gerektiriyordu:

Tekvin 1:26 Tanrı, «İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım» dedi, «Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, **yeryüzünün tümüne egemen olsun.**»

27 **Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.** Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.

28 Onları kutsayarak, «Verimli olun, çoğalın» dedi, «**Yeryüzünü doldurun ve denetimimize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.**»

Tanrı suretinde yarattığı insanın bütün yaratılışa egemen olması için çoğalarak yeryüzünü doldurmasını istedi. Böylece Tanrı, insanların çoğalarak [yani ölümsüz canlar yaratarak] dünyaya hükmetmesini istedi. Tanrı “**yaratma ve egemen olma**” yoluyla Gökteki Krallığını (Matta 6:10) yeryüzünün bütün uçlarına getirmek istedi.

Böylece insan suretini taşıdığı Tanrı’yı “**yaratma ve egemen olma**” yoluyla yerin bütün uçlarında temsil edecekti. Mezmur 8 yaratılış ve insan hakkındaki Kutsal Kitap bakışının şiidir:

Mezmur 8:1 Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!
Gökyüzünü görkemle kapladın.
3 Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri...
4 Soruyorum kendi kendime:
“İnsan ne ki, onu anasın,
insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?”
5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu,
Başına yücelik ve onur tacını koydun.
6 Ellerin yapıtı üzerine onu egemen kıldın,
Her şeyi ayaklarının altına serdin;
9 Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!

Böylece bizler dua ve tapınma ile Tanrı’nın huzuruna yaklaştığımızda bize verilmiş olan ayrıcalığına sarılarak, günaha rağmen canımızın tazelenmesini (Mezmur 23:3); canımızın düşüşten önceki orijinal amaca dönmesini ararız. Böyle yüksek ve saygın olan yaratılmışlığımızın bize verdiği sorumluluğun altına bu şekilde canlarımızı yeniden getiririz.

Tanrı’nın bizi yarattığı güzellik ve ayrıcalığa verebildiğimiz en güzel cevap; dua ve tapınma aracılığı ile suretini taşıdığımız Tanrı ile diri bir paydaşığa girmektir.

Böylece bizler dua ve tapınma için Tanrı’nın huzuruna geldiğimizde bu dünyaya O’nun gönderdiği temsilciler olduğumuzu biliriz. Günah ve düşüşe rağmen Tanrı orijinal planından vazgeçmemiştir. Böylece “**gönderilenler**” olarak yeryüzünde olduğumuzu, kim

³⁶ Efesliler 4:24

olduğumuz ve kime ait olduğumuzu bilerek dua ve tapınma, yaşam ve tanıklık ayrıcalığımızı kullanırız:

Matta 10:16 İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına **gönderiyorum...**

Diğer yandan **“gönderilenler”** olarak *“Mesih gibi”* olma ayrıcalığının bize bağışlandığını; Mesih’in hizmeti ve tanıklığının temsilcileri olarak devam etmemiz gerektiğini biliriz:

Yuhanna 20:21 ...Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.

Böylece bizler Kutsal Yazılar’a bakarak dua ve tapınma aracılığı ile soylu yaratılmışlığımıza sahip çıkmayı pratik ederiz.

I.5.b-) İnsan Olma Ayrıcalığı ve Dua

Westminster Kısa İlmihal **1. İnsanın varlığının en baş amacı nedir?**

İnsanın varlığının en baş amacı, Tanrı’yı yüceltmek ve sonsuza dek O’ndan zevk almaktır.

İlmihalin verdiği cevaba uygun olarak şunu söyleyebiliriz: Tanrı’nın bizleri yaratması gerçeği karşısında Tanrı’ya verebileceğimiz cevap olan dua ve tapınma aynı zamanda canımızın Tanrı’dan sevinç bulup bu yaşamdan hoşnutluk duyduğumuz; yaratılışın keyfini çıkararak, bize armağan edilmiş bu yaşamı sevmeye eylemidir.

İnsan Tanrı’nın suretinde yaratılmış olduğu için aynı zamanda Tanrı’nın görkemini yansıtmaktadır. Diğer taraftan Kutsal Yazılar sadece insanın değil bu yaratılışın Tanrı’nın görkemini yansıttığına tanıklık etmektedir:

Mezmur 8:1 Ey Egemenimiz RAB,

Ne yüce adın var veryüzünün tümünde!

Gökyüzünü görkeminle kapladın.

Mezmur 19 1 Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta,

Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.

Bu yüzden insanın bu yaratılışa bakınca gördüğü Tanrı’nın görkemi karşısında, yaratılış amacına uygun olarak kendi yerini dua ve tapınmada bulduğunu görüyoruz:

Mezmur 89:5 Ya RAB, gökler över harikalarını,

Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin.

Böylece insanın var oluşu *“Tanrı’yı yüceltmek ve sonsuza dek O’ndan zevk almak”* için **“O’nun yüceliğinin övülmesi için yaşamak”** şeklinde açıklığa kavuşuyor:

Efesliler 1:12 Öyle ki, Mesih’e ilk umut bağlayan bizler, **O’nun yüceliğinin övülmesi için yaşayalım.**

Böylece insan Tanrı’nın yarattığı amaca yaklaşarak kendisini tamamlıyor; var oluşumuz gerçek anlamını Kutsal ve İlahi Söz’de açıklanan şekilde Tanrı’yı tanımak; Tanrı’ya dua, tapınma ve hizmet sunmakta buluyor.

II. Tanrı'nın Yasası ve Dua

1-) ON EMİR [ve Şabat Günü]

RAB Tanrı kutsadığı Şabat Günü'nü tutmamızı emretmiştir. Böylece Şabat günü yaratılışı ve Tanrı halkının kurtuluşunu hatırladığımız bir gündür.

Konu dua ve tapınma olduğu zaman On Emir [ve dolayısı ile Kutsal Yasa ve peygamberliklerin olduğu bütün Kutsal Kitap] tekrar göz önüne alınmış olur.

On Emir “sadece tek Kutsal Tanrı'ya tapınma ve bu yolla Kutsal Kitap'ın Tanrısı'na ayrılmış olma” emri ile başlar. On Emir içinde birinci bölüm (1-4) Tanrı'yı sevmek hakkındadır. Bu bölümdeki **Şabat Günü** hakkında olan emir ise gözlerimizi sadece “bir Tanrı'ya” değil; “**yaratan ve kurtaran Tanrı'ya**” çevirir:

Çıkış 20:8 «Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa.

9 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.

10 Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız.

11 Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. **Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım** ve kutsal bir gün olarak belirledim.

Diğer yandan **Şabat Günü**, Tanrı'nın kendi halkını antlaşması aracılığı ile kutsal kılmak ve yine bu antlaşması aracılığı ile kurtarmasının düşünülmesi, öğretilmesi ve kuşaklar boyunca böyle öğretilmesi ile ilişkilidir. Yani **Şabat Günü yaratan ve kurtaran Tanrı'yı** antlaşması ile birlikte hatırlayıp kutladığımız ve tapındığımız; böylece Tanrı'yı ve insanı sevmeyi öğrendiğimiz bir gün olmak üzere belirlenmiştir.³⁷

Çıkış 31:13 «İsraililer'e de ki, 'Şabat günlerimi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan RAB benim.

Tesniye 5:15 Mısır'da köle olduğun ve Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu.³⁸

Böylece kişisel ve toplu dua ve tapınmada Kutsal Yazılar'a bakarak, antlaşması aracılığı ile halkına gelen, yaratan ve kurtaran Tanrı'nın Mesih'teki işlerine odaklanınız.

Düşmüş olan ilk yaratılış ve düşmüş olan insan soyu Mesih'te kurtarılmıştır. Mesih'in dirilişi hem yaratılışın hem de insanın kurtuluşunun ilk adımıdır. Böylece Şabat Günü dua ve tapınma için bir araya geldiğimizde gözlerimizi Mesih'in ikinci gelişine çevirerek hem yaratılışın hem de insanın yenilenmesine bakarak Mesih'teki yeni yaratılışı (Vahiy 21:1) ve Mesih'teki yeni yaratılışımızı (Romalılar 6:4-8, I.Korintliler 15:42-49) kutlarız.

Böylece Şabat Günü sadece dinlendiğimiz gün değil; Kutsal Kitap, vaaz, dua, tapınma, sakrametler, merhamet hizmetleri gibi bütün etkinlerle “**kutsal dinlenme günü**” olarak Tanrı'ya ayırdığımız bir gündür.

³⁷ Hezekiel 20:19-20, Yeremya 17:21-22, İşaya 58:13-14

³⁸ İleri çalışma için ayrıca bakınız: Westminster Uzun İlmihal 101-106, 115-121

Mesih'in haftanın birinci gününde dirilmiş olması ve haftanın birinci günü olan Şabat Gününe Kutsal Kitap'ta aynı zamanda "**Rab'bin Günü**" denmesi³⁹ dua ve tapınmada yüreklerimizin gözlerini dirilişin bize bağışladığı bereketler yanında, diri olan Mesih'in tarihin sonunda tekrar gelerek kilisesini tam mükemmel kılınmış yeni yaratılıştaki tam mükemmel krallığa alarak halkına vereceği sonsuz şabat dinlenmesine çevirmektedir. Böylece dua ve tapınma mübarek bir umuda bakarak yapılan bir şey olarak karşımıza çıkar.

2-) Markos 3:1-6

1 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı.

2 Bazıları İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı.

3 İsa, eli sakat adama, "Kalk, öne çık!" dedi.

4 Sonra havradakilere, "Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?" diye sordu. Onlardan ses çıkmadı.

5 İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu O'nu kederlendirmişti. Adama, "Elini uzat!" dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapaşğlam oluverdi.

6 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.

Mesih'in Şabat Günü ne yapmamızı istediği açıktır. Markos 3:1-6 ayetlerinde Mesih'in **Şabat Günü** havrada eli sakat bir adamı iyileştirdiğini görmekteyiz. Bu olaydan sadece '*Şabat Günü dua ve tapınma için toplanma ya da Mesih'in merhamet hizmetlerine önem verme*' konusuna bakmıyoruz. Şabat Günü aynı zamanda Kutsal Yazılar'dan okuma, dua ve tapınma aracılığı ile mübarek umudumuzda (Titus 2:13) yenilenmeyi pratik ettiğimiz, Mesih'teki özgürlüğü tattığımız (Luka 13:10-16) bir gündür. Böylece Mesihsel çağın ne kadar güzel, ne kadar esenlikli, ne kadar bereketli olduğunu düşünerek yaşadığımız ve **Sonsuz Şabat Gününe** hazırlandığımız bir gün olarak **Şabat Günü** kutsal bir dinlenmeye ayrılmış oluruz (Tesniye 5:12-15).

Tanrı'nın insana bir armağanı (Markos 2:27) ve anma günü olarak (Çıkış 20:8) **Şabat Günü**, Tanrı'nın kutsadığı (Çıkış 20:11); Tanrı tarafından insanın dünyasal ve ruhani yaşamı için belirlediği düzeni hissederek (Levililer 26:2) ve Tanrı'dan zevk alarak O'nu yüceltmesi, O'na saygı, sevgi ve korku ile yaklaşmayı hatırlayıp bereketlenmesi (İşaya 58:13-14); ve bu yolla insanın Tanrı ile ilişki ve güveninde yenilendiği (Hezekiel 20:12) bir gündür.

Dünyanın başlangıcından Mesih'in dirilişine dek, Tanrı haftanın yedinci gününü haftalık Şabat olarak; ve o zamandan beri de, dünyanın sonuna kadar devam etmek üzere, haftanın ilk gününü Hristiyan Şabat'ı olarak atamıştır (WKİ 59).⁴⁰

Böylece **Şabat Günü**, Mesih'in dirildiği ve havarilere [ve öğrencilerine] görüldüğü gün olarak "**Rab'bin Günü**" adıyla da anılmaktadır. Aynı zamanda Kutsal Kitap bize "**Rab'bin Günü**" için eskatolojik bir bakış açısı vermektedir.⁴¹

³⁹ Elçilerin İşleri 20:7, Vahiy 1:10

⁴⁰ Tekvin 2:2-3, I.Korintliler 16:2, Elçilerin İşleri 20:7

Mesih'in ikinci gelişi ile Tanrı halkı yenilenmiş bedenlerle⁴² sonsuz Şabat Günü kutlamasına katılacak; sonsuz kutsal bir dinlenmeye geçecektir.⁴³

Böylece bizler **Rab'bin Gününde** dua ve tapınma için bir araya geldiğimizde, Mesih'in ölümü yenen dirilişinin gücünde Tanrı'nın Egemenliğini güçlü bir biçimde yaşarız. **Rab'bin Gününde** bizler Tanrı'ya dua ve tapınma sunmak için toplanıp; doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinci yaşayarak Tanrı'nın gelecekte mükemmel kılınacak olan Egemenliğinden daha fazla emin olur; (Romalıları 14:17); Tanrı'nın gelecekte mükemmel kılınacak olan Egemenliğinin tadını şimdiden çıkarmış oluruz.

Tanrı'nın gelecekte tam dolulukla gelecek olan Egemenliği hayal edebileceğimizin ve kavrayışımızın ötesinde (I.Korintliler 2:9) olduğu halde Şabat Günü toplanıp Kutsal Üçlübir Tanrı'ya övgü, yücelik ve tapınma sunmak bizi sonsuz yaşamdan (Yuhanna 17:3) ve Mesih'in bize vaat ettiği sonsuz ödülümüzden emin kılar (Yuhanna 17:24). Böylece **Rab'bin Günü**, yani Mesih'in Günü bizlerin Mesih'in mutlak zaferi hakkında bilgimizin, umudumuzun ve imanımızın yenilendiği bir gündür.

3-) Elçilerin İşleri 17:25

Herkes yaşar, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez...

Kutsal Kitap Tanrı'ya nasıl dua ve tapınma sunmamız gerektiği konusunda açıktır. Böylece Tanrı halkı dünyaya bakarak yeni veya değişik tapınma modelleri aramaz. Tanrı'ya nasıl yaklaşılabileceği konusunda rehberimiz yine Kutsal Kitap'tır.⁴⁴

Dualarımızı kendisini Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta açıklayan tek Tanrı adıyla sunarız (Matta 4:10)

Dualarımızı bizlere Kutsal Üçlübir Tanrı'yı açıklayan Mesih adıyla,⁴⁵ O'nun aracılığını ve Kutsal Ruh'un desteğini dileyerek sunarız.⁴⁶

Dualarımızı Tanrı'nın Mesih'teki amacına uygun olarak sunarız (I.Yuhanna 5:14).

Dualarımızı Tanrı'nın bir kral olduğu, her şeye hükmeden ve yöneten bir kral olduğunu bilerek anlayış ve saygıyla sunarız.⁴⁷

Dualarımızı kendimizi denetleyerek, derin düşünerek; kendimize, davranış ve sözlerimize dikkat ederek sunarız (Vaiz 5:1-2).

⁴¹ İbraniler 3:7-4:11, Mezmur 95, Vahiy 1:10

⁴² I.Korintliler 15:20, 42-46, 54, II.Korintliler 5:1-3, Filipililer 3:20-21

⁴³ Romalıları 8:18-23, Vahiy 21:1-8

⁴⁴ Çıkış 20:4-6, Tesniye 12:29-32; 15:1-20, Matta 9:9-10; 15:9, Koloseliler 2:23

⁴⁵ Efesliler 2:18, Koloseliler 3:17, I.Timoteyus 2:5

⁴⁶ Yuhanna 5:23; 14:16, II.Korintliler 13:14

⁴⁷ Çıkış 15:18, II.Tarihler 20:6, Mezmur 47:7-8 [Mezmur 59:13; 67:7; 68:31-32; 72:11] Tesniye 4:39, I.Tarihler 29:11-12

Vaiz 5:1-2 ayetini dikkate aldığımızda Mesih aracılığı ile aklımızı ve yüreklerimizi yıkayıp; dualarımızı, itiraf ile (Yakup 5:16), tövbe ile (İbraniler 9:14), temiz bir vicdan ile sunarız.⁴⁸

Dualarımızı Kutsal Ruh'un denetimi altında olmayı arayarak sunarız (Efesliler 6:18).

Dualarımızı alçakgönüllülük ile (Tekvin 18:27) ve güven ile⁴⁹ sunarız.

Dualarımızı korku ve saygı ile sunarız.⁵⁰

Dualarımızı övgü ve şükranla⁵¹ sunarız.

Hafta boyunca kişisel olarak devam eden Kutsal Kitap okuma ve dua birlikteliği Şabat Günü yerini toplu tapınmaya bırakmak üzere bizi hazırlar (İbraniler 10:25). Böyle bir hazırlığı olmayan kişinin kilise topluluğu ile samimi bir paydaşlığı olmayacağı gibi toplu tapınmada payına düşeni bereketi almakta zorlanacaktır.

Böylece kişisel sorumluluk ve görevlerine tam sahip çıkmayan bir Hristiyanın kilisedeki toplu tapınmada yaşadığı isteksizlik, güçsüzlük, teşviksizlik kiliseyi eleştirmek için bir gerekçe olamaz.

⁴⁸ Vaiz 5:1 Tanrı'nın evine gittiğinde davranışına dikkat et. Yaptıkları kötülüğün farkında olmayan akılsızlar gibi kurban sunmak için değil, dinlemek için yaklaş.

2 Ağzını çabuk açma,
Tanrı'nın önünde hemen konuya girme,
Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin,
Bu yüzden, az konuş.

⁴⁹ Yakup 1:1-6, Markos 11:24

⁵⁰ İbraniler 10:30-31; 12:28-29

⁵¹ Mezmur 100:4, Koloseliler 4:2, İbraniler 13:15

III. Sadece Benim Duam mı?

Bazen Hristiyanların “*biz hazır dualar kullanmayız*” dediklerini duyarsınız. Bu durumda onlara şunu sormak lazım: ilahi kitabınız yok mu?

İlahiler dua değil mi?⁵²

Bu durumda, sizin yazmadığınız bir ilahi kitabındaki dualar sizin kullanmayı istemediğiniz “hazır dualar” ile aynı durumda olan şeyler değil mi?

İlahi söylemek, duygusal bir tatmin için ve hoşça vakit geçirmek için yapılan bir eylem gibi algılandığı zaman kişiler farkında olmaksızın “*ilahi söylemek başka; dua etmek başka bir şey*” şeklinde düşünmeye başlarlar.

İlahiler başkalarının yazdıkları hazır dualar olarak dua ve tapınmada Tanrı halkına bir bereket oluyor da başkalarının yazdığı/okuduğu hazır dualar neden size bir bereket olmasın; olamasın?

Onlara göre “*ben; kendim olarak, kendi sözlerimle*” dua etmedikçe bu bir “*gerçek dua*” olmaz. Duayı bu kadar sığ bir şekilde yorumlayan kişiye şunu sormak lazım: “**bu durumda sadece kendin yaptığın dualara mı ‘amin’ diyor; topluluk içinde senin ifade biçiminden ve sözlerinden ayrı bir şekilde söylenen dualara ‘amin’ demiyor musun; başkalarının yaptığı dua bu durumda senin için ‘hazır dua’ olmuyor mu?**”

Aslında dua kitapları ya da hazır dualar hakkındaki önyargı gerçekte kişilerin “dua etmek” konusundaki ufkunun yeterince açık olmamasından kaynaklanır. Bizim yazmadığımız bir metni okuduğumuzda onu “**dua**” yapan şey okunan metnin işaret ettiği konuya yürekten söylenen “**amin**” sözüdür. Bir konuyu sadece kendi ifadelerimizle dile getirdiğimiz için “**duayı biz etmiş**” olmuyoruz: “**Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adıyla. Amin**” dediğimiz için okuduğumuz ya da söylediğimiz şey “**dua**” niteliği kazanıyor.

Matta 18:19 Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan **iki kişi, dileyenleri herhangi bir şey için anlaşılırsa**, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir.

20 Nerede **iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa**, ben de orada, aralarındayım."

Buradaki ayetlerde duanın cevabının ya da onayının nasıl olduğuna dikkat ediniz. İki ya da üç kişinin toplanmış olması duayı onaylamaya yeterli değildir; ancak bu iki ya da üç kişinin “**Mesih adıyla, dileyenleri şey için anlaşmış; hemfikir**” olmaları ayetin ana mesajıdır. Böylece “*hazır dualar*” orada yazılmış olan kelimelerin sıralanışına bağlı olarak değil; orada yazılan mesajla aynı düşündüğümüz için; orada yazılanları gerekli

⁵² Ya da ilahiler dua değilse nedir?

görmemiz ve olmasını istediğimiz bir şey olarak kabul ettiğimiz; ve **“Baba, Oğul, Kutsal Ruh adıyla. Amin”** dediğimiz için geçerli bir duadır.

Mesih adının üstünlüğü (*İşaya 9:6-7*) henüz O gelmeden önce müjdelenmiştir. Böylece *“Müjde'nin bütün dünyaya Mesih adıyla duyurulması”* yanında (*Luka 24:46-47*), duaların da **Mesih adıyla** (*Matta 18:20*) sunulması Müjdesel bir esastır.⁵³ çünkü Müjde Mesih ile ilgilidir; Mesih'te açıklanan bir şeydir.

Bu yüzden İSA MESİH yeryüzünde her toplandığımızda her birimizin tek tek, kişisel olarak kendi cümlelerimizle ifadelerde bulunmasından daha da anlamlı olan şeyin ortak dileklerde uyuşmak olduğunu öğretmiştir. Yani bir başkasının okuduğu ya da söylediği dileğin ana konusunda **“evet, amin; İsa Mesih adıyla, amin”** demek önemlidir.

Dua kitapları, bizlere kendi ifadelerimizle dua etmeyi yasaklayan veya böyle bir gücü olan kitaplar değildir; kişileri böyle düşündüren şey bu konudaki bilgisizliktir. O yüzden dua kitaplarına ve dua programlarına Hristiyan özgürlüğü içinde yaklaşmalıyız.

Biliyoruz ki, insanlar bizi ya MESİH'in ADINDAN DOLAYI kabul edecekler ya da MESİH'in ADINDAN DOLAYI reddedeceklerdir. Benzer şekilde, bizim *“aynı konuda”* değişik cümleler sarf ederek dua etmemizden öte esas niyeti **“MESİH ADIYLA”** sunmamız önemlidir.

Dua kitabı bizlere gündelik sürekli ve düzenli duayı Kelâmi prensipler içinde öğrettiği gibi bazı ayetleri ezberlememize de yardımcı olur. Ayet ezberlemek ise *“Tanrı'yı bütün yüreğimizle, bütün canımızla, bütün gücümüzle sevmek, O'nun buyruklarını aklımızda tutmak ve onları çocuklarımıza öğretmek, evde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz etmek”* yönündeki emrin (*Tesniye 6:5-7*) uygulamasını pratik olarak daha kolay ve mümkün kılar. Diğer yandan ayetleri ezberlemek Ruh'un kılıcını kuşanmak olup; bizi diama donanımlı kılar. Ayeti doğru yerde doğru bir amaçla kullanmamızda yardımcı olur. Ayetleri ezberlemek yanımızda Kutsal Kitap olmadığı bir zamanda dualara başlamak ve Tanrı'yı derin düşünmek için bize pratik bir zemin hazırlar.

Ancak şuna dikkat etmek gerekir: *sessiz zaman* (devotion, meditation) için hazırlanmış kitaplar dua kitabının yerini alamazlar. Bu kitaplar daha çok, kişilerin bazı ayetler okuyarak bunlar üzerinde düşünmeleri, ayetin mesajını doğru anlamaları [*bazen de not alarak, yardımcı kitaplara bakarak*], bir ayetin kişinin kendi yaşamı için ne anlama geldiğini daha iyi fark etmeleri, bir ayeti başkalarına nasıl daha iyi öğretebileceklerini

⁵³ Yuhanna 14:13; 15:16; 16:23, 26

anlamaları, Kelâm'dan araştırıp, düşünüp, öğrenerek Tanrı ile paydaşlıklarını geliştirmeleri içindir. Şüphesiz ki, bunlar yararlı bir metottur. Bu tür kitaplar bile her gün belirli zamanı ve belirli bir yeri kitap boyunca kullanmayı tavsiye ederler.

Zaten Kutsal Kitap'ta belirlenmiş dua vakitleri varken kendimize yeni vakitler aramak biraz günün vakitlerini daraltmak ya da Kutsal Kitap vakitlerine bakmayıp kendi vakitlerimizi kiliseye yerleştirmeye çalışmak olmaz mı?

Eğer kişiler dua kitaplarını bilinçli bir şekilde kullanırlarsa *sessiz zaman* kitaplarından öğreneceği şeyleri aynı şekilde dua kitaplarından da öğrenebilirler. Çünkü dua kitapları, bir ayeti derin düşünmeyi, bir ayeti etüt etmeyi zaten yasaklamıyor ki.

Öyleyse *sessiz zaman* ile kişisel günlük, düzenli Kelâm okuma ve dua zamanı arasındaki farkı iyi anlamak ve bunları birbirine karıştırmamak gerekir.

(Kutsal Yazılar'a dayalı olarak bazen reformcular da her durum için bir dua yazdılar. Ancak yazılmış hazır dualara sıkı sıkıya bağlı kalınırsa, kelime kelime "*aynen okunması gereken bir metin*" gibi düşünülürse, hazır dualar zaman içinde ezbere okunan ama yürekte düşünülüp tartılmayan sözler haline gelebilir.

Diğer taraftan da hiç bir metne bakmadan hazırlıksız olarak dua etmenin de kendi içinde sakıncaları vardır. En azından yanlış şeyler söyleme riski vardır. Fakat Kutsal Yazılar'a bakarak yürek yakarışlarımızı orada yazılana katarsak, dua olarak bu güzel bir uygulama olacaktır.

Böylece bizler dua için önceden bir hazırlık yaptığımızda "*çok uzun*" bir dua yapmamıza gerek kalmadan; her türlü konu değil de esas amaç için olan konunun olduğu bir dua olacaktır. Kutsal Kitap'a odaklanarak dua ettiğimizde, dualar aracılığı ile başkalarına vaaz etme hatasına düşmeyeceğiz yani Kelâm'ı ve duayı "*bir başkasını yargılamak için kullanma*" hatasına düşmeyeceğiz.

Kilisede birlikte uyum içinde toplu halde okunan her türlü dualar evlerimizde yaptığımız kişisel dualarımızı besler. Çünkü klasik duaları kullanmak öncelikle temel insan ihtiyaçlarının tarih boyunca her devirde aynı olduğunu vurgular ki, bu da inancımızın evrenselliğini ayrıca ön plana çıkarır.

Diğer yandan da küçük yaşta çocuklar ve kiliseye ilk defa gelen misafirler Kelâm teolojisi konusunda tanık oldukları dualar, ilahiler

yoluyla doğal bir Şekilde bilgilenmiŐ olurlar. Klasik duaları toplu tapınmalarda kullanan kiliseler yüzyıllar boyunca bu gerçeğe tekrar ve tekrar tanıklık etmiŐlerdir.

Kilisede klasik duaları kullanırken cemaate düşünme ve sessiz zaman için fırsat verilmezse zaman içinde baştan savma okumalara dönüşme riski vardır. Önderler bu konuda dikkatli olmalıdırlar.

IV. Kutsal Yazılar ve Dua

Gerek toplu gerekse bireysel dua ve tapınma söz konusu olsun; bunları doğru bir şekilde öğrenme kaynağı olan Kutsal Kitap, dua ve tapınmanın Kutsal Yazılar ve dolayısı ile Mesih merkezli yönüne dikkatimizi çekerler:

Efesliler 5:19 **Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler** söyleyin; yürekten Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun;

20 durmadan, **her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin;**

Kolosaliler 3:16 **Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrı'ya nağmeler yükseltin.**

17 **Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.**

I.Timoteyus 4:13 Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa **Kutsal Yazılar'ı okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada.**

14-15 Sense **öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal.** Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. **Mesih İsa'ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun.**

16 Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.

17 Bunlar **sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.**

Hem Mesih hem de havariler Kutsal Yazıları, okumak, öğretmek yanında dua etmek ve toplu tapınmaların merkez bir noktası olarak için kullanmışlardır.⁵⁴

Westminster Kısa İlmihal 1. soruda şöyle der.

İnsanın varlığının en baş amacı nedir?

İnsanın varlığının en baş amacı, Tanrı'yı yüceltmek⁵⁵ ve sonsuza dek O'ndan zevk almaktır.⁵⁶

Böylece Kutsal Yazılar'ı merkez alan bir dua ve tapınma hayatı bizleri her durumda yaratılışımızın esas amacına yönlendirir. Düzenli Kutsal Kitap okumaları ve buna bağlı olarak düzenli bir dua ve tapınma hayatı, günah ve düşüş sebebiyle uzaklaştığımız Tanrı'ya doğru bir şekilde yaklaşma yolumuzdur.

Mesih İsa Kutsal Yasanın özeti olan On Emir için yeniden bir özet vermektedir. On Emir ve dolayısı ile Kutsal Yasa, "*Tanrı'yı bütün yüreğimizle, bütün canımızla ve bütün aklımızla ve insanı kendimiz gibi sevmek*" için vardır:

Matta 22:35-36 Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacıyla O'na şunu sordu: "Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?"

37 İsa ona şu karşılığı verdi: "'**Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canıyla ve bütün aklınla seveceksin.**'

38 İşte ilk ve en önemli buyruk budur.

39 İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: '**Komşunu kendin gibi seveceksin.**'

40 **Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.**"

⁵⁴ Matta 21:13, Luka 20:41-44; 24:44, Elçilerin İşleri 1:20; 2:33-35; 4:24-26

⁵⁵ I.Korintliler 10:31, Romalılar 11:36

⁵⁶ Mezmur 73:25-28

Böylece gündelik, sürekli, bir düzen içinde devam eden Kutsal Kitap okuma ve bununla birlikte devam eden dua ve tapınma hayatı bize Tanrı'yı gittikçe artan bir şekilde sevmeyi, O'ndan bu yolla zevk almayı; bununla beraber insanı kendimiz gibi sevmeyi doğru bir şekilde öğretecektir [*Tanrı'yı tanıdıkça O'nu sever, Tanrı'yı sevdiğçe de O'nu yüceltir ve O'ndan zevk alırız; bütün bunlar da bize insanı sevmeyi öğretir*].

V. Dua Ederken

1-) Yuhanna 1:14

Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük.

Başlangıçta gökleri, yeri ve içindekileri bir “söz” söyleyerek yaratan Tanrı, daha sonra bu sözünü insanlarla paylaşarak yazıya geçirilmesini sağlamıştır. Mesih İsa'nın dünyamıza girişi ise bu iki olayın adeta birbirine bağlanmasıdır. Zaman içinde “başlangıçtaki söz” yazıya geçmiş ancak şimdiye “diri bir söz” olarak aramıza gelmiştir. Bizler Kutsal Yazılar'ı dualarımız yaparak Tanrı Sözü'nün canımıza bereket getirmesini; Tanrı Sözü ile birlikte çalışan Kutsal Ruh'un yardımı ile Mesih benzerliğine Kelâm ve dua ile yaklaşmayı pratik etmiş oluruz.

2-) I.Timoteyus 2:5-6

Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fide olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur.

Tanrı'ya dua ve tapınma sunmak için yaklaşabilme cesaretimiz vardır; günahlarımıza rağmen, düşüşlerimize rağmen cesaretimiz vardır. Çünkü Mesih İsa Tanrı'nın sağında olup (Markos 16:19) bizim için aracılık yapmaktadır. Tanrı ve insan arasında tek aracı Mesih'tir. Böylelikle Diri Söz İsa Mesih aracılığı ile Tanrı'nın lütuf ve merhamet tahtına (İbraniler 4:16) yaklaşırız; ancak aynı zamanda Tanrı'ya Kutsal Kitap aracılığı ile yaklaşırız. Kutsal Kitap aracılığı ile “bir tanrıya” değil; Mesih İsa'nın Babası Tanrı'ya yaklaşırız.

Dualarımız Kutsal Kitap ayetleri üzerinde bina oldukça Tanrı'nın kendisini bize açıkladığı yolda bizler de Tanrı'yı cevaplamış oluruz. Böylece kendi duygularımızın ya da kendi aklımızın bizi sürüklediği şekilde değil de, insanı yaratan, insanı insandan daha iyi tanıyan, insanın ihtiyaçlarını daha iyi bilen Tanrı'nın Kutsal Kitap içindeki sözleri bizlerin sözü olarak Tanrı'ya yükselir.

3-) Yeremya 23:29

"Benim sözüm ateş gibi değil mi? Kayaları paramparça eden balyoz gibi değil mi?" RAB böyle diyor.

Tanrı'nın Sözü olan Kutsal Yazılar “yakan ateş gibi, kayaları parçalayan balyoz gibi” güçlüdür; Tanrı Sözü kuru kemiklere diriliş verecek kadar etkindir (Hezekiel 37:7); Tanrı Sözü insana kurtuluş veren Tanrı'nın gücüdür (Romalılar 1:16); Tanrı Sözü kendimizi koruyabileceğimiz bir kılıçtır (Efesliler 6:17). Böylece düzenli Kutsal Kitap okuyarak ve okuduklarımızla birlikte dua ederek vahiy edilmiş sözü kendi dualarımız yaparız. Böylelikle Tanrı Sözü'nü kendimiz için etkin bir şekilde (İbraniler 4:12) kullanırız; aklımızı ve duygularımızı Tanrı'nın açıklanmış iradesi altına getirerek dua etmiş oluruz.

4-) Yuhanna 15:15

Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim.

Hristiyan inancı Mesih İsa aracılığında diri Tanrı ile paydaşlık inancıdır.⁵⁷ Neden? Çünkü ilk günah ve düşüş ile başlayan yozluk (bozulmuşluk) insan ile Tanrı arasına ayrılık getirmiştir.⁵⁸ Tanrı ile insanın bozulmuş olan diyalogunun yeniden başlaması için Tanrı önce Kutsal Yazılar'la halkının yüreklerini hazırlarken aynı zamanda Mesih'in gelişinin yollarını da hazırlamak istedi; öyle ki, insan Tanrı ile yitirmiş olduğu paydaşlığı yeniden kazansın. Böylece Kutsal Kitap'ı bir düzen içinde okudukça Tanrı'nın yüreğindeki paydaşlığa biraz daha yaklaşmış oluruz. Tanrı'nın kendisini açıklama yolu olan Kutsal Kitap'ı bir düzen içinde okudukça Tanrı'yı O'nun isteğine uygun bir şekilde tanımış oluruz. Böylece kendi yollarımızla Tanrı'nın yolları arasındaki farkı görür; düşüncemizi, duygularımızı, yaşantımızı Tanrı'nın açıklanmış iradesine teslim etmeye çalışırız.

5-) İşaya 59:21

Bana gelince, onlarla yapacağım antlaşma şudur:

Üzerindeki Ruhum, ağzına koyduğum sözler

Şimdiden sonsuza dek senin, çocuklarının,

Torunlarının ağzından düşmeyecek.

Dualarımıza Kutsal Yazılar'ı temel alırız; çünkü Kutsal Yazılar aynı zamanda Kutsal Ruh'un işleme yoludur (*Yuhanna 16:13-15*). Kutsal Ruh, Tanrı Sözü ile birlikte çalışır (*Luka 12:12, Yuhanna 14:26*); lütfedileni [*ve açıklananı*] bilelim diye Kutsal Ruh insanların yüreklerinde çalışır (*I.Korintliler 2:10-13*). Böylece Kutsal Üçlülük Tanrı ile diri bir ilişki için Kutsal Yazılar'ı düzenli okur, araştırır, anlamaya ve öğrenmeye çalışırken bunları dualarımızın bir parçası olarak da kullanırız; ve bu şekilde Tanrı'yı ve iradesini bilmek için mesh edilişi tecrübe etmeye çalışırız (*I.Yuhanna 2:20*); bu yol aynı zamanda güçsüzlüğümüzde bize yardım eden Kutsal Ruh'un desteğini, teşvikini arama yoludur (*Romalılar 8:26*); ve aynı zamanda "*Mesih'te yaşam*" için bize verilmiş bir armağandır (*I.Yuhanna 2:27*).

6-) Mezmur 91:15

Bana seslenince onu yanıtlayacağım.

Sıkıntıda onun yanında olacağım.

Kurtarıp yücelteceğim onu.

Kutsal Kitap'tan Tanrı ve insan hakkında, insanın esas ihtiyacı hakkında öğrendiklerimiz yanında Tanrı'nın, halkını duaya davet ettiğini (*İşaya 58:9*); ve insanla ilişki içinde olmak isteyen bu Tanrı'nın "*dualara cevap verme vaadi*" aynı zamanda dua için bize verilmiş güçlü bir teşviktir (*Zekeriya 13:9*). Böylece dualarımıza Kutsal Kitap okuyarak başladığımızda Tanrı'nın yazılı Sözü aracılığı ile Diri Tanrı Sözü Mesih'te dualarımız cevaplanacaktır (*Luka 11:9, Yuhanna 15:7*).

⁵⁷ Koloseliler 2:13, Romalılar 6:4-5,8, I.Yuhanna 1:7

⁵⁸ Düşüş, insanın Tanrı'yla olan paydaşlığını yitirmesine yol açtı, Tanrı'nın hoşnutsuzluğunu ve lanetini getirdi (WUİ. 27). İnsanın "zihin körlüğü, yararsız düşünceler, derin yanılgılar, yürek katılığı, vicdan korkusu, utanç verici tutkular gibi ya içsel; ya da Tanrı lanetinin diğer yaratıklar üzerine gelmesi ve ölümlle birlikte bedenlerimiz, ismimiz, mallarımız, ilişkilerimiz ve işlerimiz üzerine gelen tüm diğer kötülükler gibi dışsal (WUİ. 28)" bir şekilde yozlaşması, Tanrı ile insan arasındaki ayrılığın görülebilir en derin yönüdür.

7-) Çıkış 20:5, Tesniye 4:24

Çıkış 20:5 Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.

Tesniye 4:24 Çünkü Tanrınız RAB yakıp yok eden bir ateştir; kıskanç bir Tanrı'dır.

Kutsal Kitap bize Tanrı'nın değişik niteliklerini açıklarken, aynı zamanda O'nun "kıskanç bir Tanrı" olduğunu da açıklamaktadır. Bu ne demektir? Tanrı sadece sizin duanızı değil, sadece sizin dua için ayırdığınız zamanı değil; Tanrı sizi istiyor; bütün yüreğinizle, bütün gücünüzle Tanrı sizi bütün yaşamınızla birlikte istiyor. Bizlerin efendisi olması sebebiyle⁵⁹ saygıyı, korkuyu, sevgiyi ve tapınmayı O'na sunmamızı istiyor.⁶⁰ Böylece Tanrı'yı hoşnut eden ruhani hayatın yolunu kendi yolumuz yapmak için Kutsal Kitap ve dua aracılığı ile hayatımızı düzenlemeye, dua hayatımızı Kelâmi prensipler üzerinde tutmaya çalışırız. Bütün varlığımızı Tanrı'ya sunmadan bunu başaramayız (*Mezmur 25:1, Ağıtlar 3:41*).

8-) I.Krallar 8:56

Sözünü tutup halkı İsrail'e esenlik veren RAB'be övgüler olsun. Kulu Musa aracılığıyla verdiği iyi sözlerin hiçbiri boşa çıkmadı.

Sınırsız, değişmeyen, ebedi, kavranılamayan, her şeye gücü yeten; en bilge, en kutsal, en sevecen, en lütfekar, en merhametli, en sabırlı olan, iyilikte ve gerçekte bol olan, günahları, suçları ve kötülükleri bağışlayan; kendisini arayanları ödüllendiren; hükümlerinde en adil ve en korkunç olan (*WİA.II.1*) Kutsal Yazılar'ın Tanrısı kutsal vaatleri ve antlaşmasına sadıktır (*Tesniye 7:9; 9:5, I.Korintliler 1:9*).

Kutsal Kitap okuyup Tanrı'nın sadakatini ve iyiliklerinin övülmesine tanık olduğumuzda⁶¹ aynı zamanda bu yazılar bizler için duaya bir davet ve teşviktir. Kutsal Yazılar'ı temel alarak dua ve tapınma için Tanrı'ya yaklaştığımızda aynı zamanda O'nun mucizelerini, yargılarını, şaşılacak işlerini dünyaya ilan ederken, Kutsal Yazılar'ın Tanrısı korku ve tapınma sunulacak tek Tanrı olarak yüceltilmiş olur (*Vahiy 15:3-4*).

9-) Filipililer 4:6

Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin.

Dua ve tapınma hayatımız bir paranın iki yüzü gibi ayrılmaz bir şekilde Kutsal Yazılar'a bağlı olmalıdır. Yani Kutsal Kitap ve dua birlikte yürümelidir; dualarımız Kutsal Kitap aracılığı ile beslenmeli, dualarımız Kutsal Kitap aracılığı ile yönlendirilmelidir. Böylece Tanrı'nın vahiy ettiği sözlere en yakın ifade ile, Tanrısal bir bakış açısı ile dualarımız Tanrı'ya yükseltilmiş olur. Bu da sevinçli ve cesurca yapılan dua demektir. Çünkü kaygı oldukça sevincimiz de, cesaretimiz de kırılmış demektir. Ancak Kutsal Kitap okundukça Kutsal Yazılar'la birlikte çalışan Kutsal Ruh yüreklerde Tanrı'ya içten bir tutku ve güven tutuşturabilir (*Romalılar 8:38-39*). Böylece kaygılanmadan, sürekli ve sevinçle dua etmeyi hayatımızın her gününe ve hayatımızın her alanına yerleştirebiliriz (*I.Selanikliler 5:16-20*).

⁵⁹ Çıkış 19:5, Yeremya 31:32

⁶⁰ Tesniye 6:13, İbraniler 12:28-29, Vahiy 5:12

⁶¹ Mezmur 36:5; 89:1; 103:1-13

10-) İŖaya 63:14, Mezmur 145:7

İŖaya 63:14 Ovaya götürülen sürü gibi

RAB'bin Ruhu onları rahata kavuŖturdu.

İŖte adını onurlandırmak için

Halkına böyle yol gösterdi.

Mezmur 145:7 EŖsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak,

Sevinç ezgileriyle vecekler doğruluğunu.

Doğal ve özel vahiy gibi sistematik bir ayırımın kaynağında Kutsal Kitap'ta açıklanan Tanrı'nın iradesi vardır (*WİA.I.1*). Tanrı'nın sağlayışının, her Ŗeye kadir ve her yerde hazır kuvvetinin açıklandığı; her Ŗeyi yoktan yaratan bu bilge ve kutsal Tanrı'nın aynı zamanda bu yaratılıŖı devam ettirdiği, yönettiği, bu yaratılıŖın düzenle devamı için Tanrı'nın yönlendirdiği ve Tanrı'nın her Ŗey de etkin olduğu bilgimizin de kaynağında yine Kutsal Kitap vardır (*WİA.V.1*).

Böylece bizlerin kaygılanmadan (*Filipililer 4:6*), sürekli (*I.Selanikliler 5:17*), bir Ŗeyler bize karŖı gittiği zamanlarda sabırlı, bir Ŗeyler iyi gittiğinde Ŗkran dolu bir Ŗekilde (*Hİ.28*), sevgisinden bizi hiçbir Ŗeyin ayıramayacağı sadık Tanrı ve Babamızdan tam emin olarak (*Romalılar 8:38-39*), korku ve saygıyla, sevgi ve güveni temel alan bir dua hayatının devamı için sürekli ve düzenli Kutsal Kitap okuma pratiği ile devam etmemiz gerekir.

11-) (Matta 3:1-12)

Efesliler 6:18 Her türlü dua ve yalvarıŖla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarıŖta bulunarak tam bir adanmıŖlıkla uyanık durun.

I.Petrus 5:8 Ayık ve uyanık olun. DŖmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaŖıyor.

Günah ve günahlı insan soyu hakkındaki bilgimizin temelinde Kutsal Kitap vardır. Ancak "günah" ve "dŖmŖ insan" konusunu doğru bir Ŗekilde anlamazsak –*Tanrı'nın bizden ne beklediğini bilmezsek- "tvbemizin meyve vermesi"* söz konusu olamaz. Aslında sadece tövbe konusunda değil, Kutsal Kitap'a dayalı doğru bir đretiŖ üzerinde kendimiz bina olmadıkça Tanrı'ya tanıklık ve hizmette eksik ve yetersiz kalmıŖ oluruz. Çünkü insan olarak genelde bildiğimiz kadar inanırız. Bu yüzden de kiŖisel imanımız Kutsal Kitap'ın değerini, mesajının değerini her zaman dŖrr.

Tanrı'yı anlamada, Tanrı'nın iŖlerini sorgulamada ve bunları kavrayabilmemizdeki gszlğmz, isteksizliğimiz, yetersizliğimiz ilk günah ile bağlantılıdır. Bu yüzden Kutsal Kitap ruhsal savaŖta Kutsal Kitap'a dayalı olarak bir çözüm ve zafer önerir.⁶² Böylece vg, Ŗkran, genel ve kiŖisel dileklerimiz yanında tvbemiz de Kutsal Kitap'tan beslenmedir; öyle ki, tvbemiz meyve versin; öyle ki, Tanrı bilgisi ile olan aydınlanmıŖlıkla dua ve tapınma sunmaya her geldiğimizde yaŖamımızdaki gszlkler yenilensin; yaŖamımız Tanrı'yı hoŖnut eden bir farkla devam etsin.

12-) Filipililer 2:14-16

⁶² II.Korintliler 10:4, Efesliler 6:10-19

Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın ki, yaşam sözüne sınıksız sarılarak aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz çocukları olasınız. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir nedenim olsun.

Bizler Kutsal Yazılar'ı dualarımıza temel aldığımızda, bize gösterilen şekilde saf ve kusursuz olmak için Tanrı'nın vahyini yüreklerimizde dualarımız aracılığı yakmış; Tanrı'nın arzusu olan kutsallık, doğruluk, paklık ve bilgeliği⁶³ yaşamlarımızın bir gerçeği yapmak üzere tutkulu bir şekilde kendimizi Kutsal Ruh'un denetimine teslim etmiş oluruz. Düşmüşlüğümüzü göz önüne alarak "*doğal eğilimimizin Tanrı'ya ve insanlara nefret etmeye meyilli*" olduğu gerçeğinde (Hİ.5) Tanrı'nın isteği olan paklığı aramayı (Hİ.108), kötü olan her düşünce ya da arzudan kaçınma isteği ile (Hİ.113) yenilenmeye sarılmayı tecrübe etmiş oluruz.

13-) Luka 11:1

İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, "Ya Rab"dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret."

Kutsal Yazılar Mesih'e yaklaşma yolumuzdur. Yine Kutsal Yazılar Mesih'ten öğrenme, Mesih'ten isteme yolumuzdur. Kutsal Yazılar'ı ve duayı birleştirerek Mesih'in önüne geldiğimizde, Mesih'in nasıl dua ettiğini gören öğrencilerin "*Ya Rab, bize dua etmesini öğret.*" demesini tecrübe etmiş; dua yaşamımızı Mesihsel eğitime açmış oluruz. Kutsal Kitap aracılığı ile Mesih'in hizmetine, öğretiğine, mucizelerine baktığımızda Mesih'in Kutsal Yazılar'ı ve duayı içtenlikle nasıl kullandığını görür⁶⁴ ve aynı yolu kendimiz için de uygulamış oluruz.

14.1-) Markos 14:38

Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.

Dua aynı zamanda bir emirdir. Dua aynı zamanda ruhsal savaş için bir uyarı ve savunmadır; Kutsal Kitap'tan öğrenir ve dua ile birlikte öğrendiklerimizi yaşamımıza geçiririz.⁶⁵

Genelde "*ruhsal savaş*" deyince kilise olarak şeytanın baskısına karşı doğrudan yaptığımız savaşım aklımıza ilk gelen şeydir. Ancak düşmüş bir dünyada yaşadığımızı göz önüne alırsak şeytan ve onun cinleri ile doğrudan karşılaşma ve savaşım içinde olma durumundan ayrı olarak; kötülüğün baskısı ve saldırısı ile, kötü bakışın ve kötü düşüncenin kışkırttığı insanların doğrudan veya dolaylı olarak saldırıları ile; inançsızlığın ve sahte inancın kötü etkileri ile, Adem'den miras aldığımız düşmüş bir irade ve beden ile de sürekli bir savaşım içinde olduğumuzdan Kutsal Kitap "*sürekli dua edin*" emri ile bize yol göstermektedir.

Bu yüzden ruhani hayatımızı bozan korkular (Mezmur 34:4), itiraf edilmesi gereken suç ve kaygılar (Mezmur 38:18), bunalım (Mezmur 142:3), uğranılan bir haksızlık veya baskı da

⁶³ Matta 10:16, Filipililer 1:9-11

⁶⁴ Matta 4:1-10, Luka 6:12-16, Markos 15:34

⁶⁵ II.Korintliler 2:11, I.Petrus 4:7; 5:8-9, I.Selanikliler 5:17

(Mezmun 119:86) Kutsal Kitap ve dua ile birlikte sürdürmemiz gereken mücadelenin bir parçasıdır. Diğer yandan benliğimiz bazen bizleri kötülerin bu dünyadaki geçici zaferini kıskanma durumuna düşürebilir (Mezmun 73) ya da kötülük ve haksızlıklara olan kızgınlığımız (Mezmun 37:1) Rab ile ilişkimiz önünde bir engel teşkil edebilir. Ruhani hayatınızı olabilecek en yüksek seviyeye çıkarmanız önünde engel teşkil eden her şey bu ruhsal savaşın bir parçası olarak düşülmeli ve Kutsal Yazılar ve dua ile birlikte mücadele edilmelidir.

“Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır” diyen Yakup 4:7 ayetine göre ruhsal savaşın iki yönü vardır. Yaşamlarımız Tanrı'nın itaati altına sunuldukça şeytanın egemenliği yeryüzünde kırılmış olur. Yaşamlarımızı ve yaşadığımız yerleri dua ve tapınma aracılığı ile Tanrı'nın iradesi altına getirerek Mesih'in bizim için kazanmış olduğu zaferini hem dolulukla yaşar hem de bunu bir tanıklık yolu olarak dünyaya ilan ederiz.

Bu yol aynı zamanda göksel yeryüzünü miras aldığımızın bir işareti olarak (Matta 5:5) bu yaşamda Mesih'in yetkisi ve zaferini, Tanrı'nın görkemini, Kutsal Ruh'un gücünü hem yaşadığımız ve hem de uluslara bir tanıklık olarak sunduğumuz bir yoldur.

14.2-) II.Korintliler 2:11

Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.

II.Korintliler 2:2 Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım.

3 Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, **düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum.**

Yukarıdaki ayetler önce kim olduğumuzu; kime ait olduğumuzu bize açıklarken üçüncü ayet halen “*saptırılmaya*” açık bir yönümüzün olduğunu gösteriyor.

Böylece “*Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar*” diye öğreten ayet (Matta 6:13) sadece bir dua olmaktan öte; her durumda aklımızı ve yüreğimizi Müjde'nin bildirisi ve gücü altına getirmemiz; ve bu yolla ayık ve uyanık olmamız konusunda bize verilen Kelâmi bir uyarı olarak daha da belirgin oluyor.

Böylece “*şeytanın oyununa gelmeyelim, onun düzenlerini bilmez değiliz*” diyen (II.Korintliler 2:11) ayet bizleri şeytanın düzenlerini “**iyi bilme**” konusunda uyarmakta; şeytanın düzenlerini “**iyi bilme**” konusunda dikkatli olmak için öğrenmeye davet etmektedir.

Kısaca bakarsak, şeytanın en başta insanın itaatsizliği için çalıştığını görüyoruz (Tekvin 3:4-5 –itaatsizlik). Diğer taraftan aynı ayetlerde Tanrı'nın sözlerinden şüphe duymak üzere insanı ayartmaya çalıştığını görüyoruz.

Matta 4:1-11 ayetlerinde şeytanın ayartı için kullandığını diğer değişik yolları görüyoruz. Bunlardan birincisinde beden için yararlı olan şeylerin bile şeytan tarafından kullanıldığında Tanrı'dan yüz çevirmek üzere insanı ayartabileceğini görüyoruz (Matta 4:1-4 –ekmek).

Mesih acıkmış olduğu zaman ekmek ile ayartılmaya çalışılıyor. İnsanlar olarak fiziksel ihtiyaçların en üst düzeyde olduğu bir anda kendi gücüne, kendi aklınıza güvenme hatasına düşebilirler. Ayartının bu anında tecrübe edilmesi gereken şey “*Tanrı’ya tam güvenme*” yönünde olmalıdır. Yani kendi gücüne güvenmeyip Tanrı’nın gücüne umutla bakarak bekleyebilmek bu ayartıyı yenme yoludur.

İkinci olarak insanın Tanrı’ya olan güveninin Tanrı’yı denemek üzere bir ayartıya dönüşebileceğini görmekteyiz (Matta 4:5-7 –Tanrı’yı denemek).

Üçüncü ayartıda ise, dünyasal görkemin her zaman insan için bir ayartı olabileceğini görüyoruz. “*RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey, dünya ve üzerinde yaşayanlar*” diyen Mezmur 24:1 ayetini unutursak, Tanrı’nın Krallığı altında yaşamak yerine kendi krallığımızı kurmayı seçmiş olacağız. Bu da bir anlamda Babil isyanıdır (Tekvin 11:1-9). Tanrı’nın Krallığı altında değilsek, kendimizin yapacağı en iyi şey bile gerçekte şeytanın krallığı altında olmaktan bizi alıkoymaz. Böylece üçüncü ayartı insanı Tanrı’ya kulluktan alıkoymak amaçlıdır (Matta 4:8-10 –kulluk).

Diğer yandan Kutsal Yazılar’ın doğru bilinmemesi durumunda, burada gördüğümüz üç ayartı içinde olduğu gibi, Kutsal Yazılar yanlış kullanıldığında, yanlış veya eksik yorumlandığında bizlerin ayartıya düş[ürül]mesi kaçınılmazdır.

Diğer yandan “*Yürek her şeyden daha aldatıcıdır*” diyen Yeremya 17:9 ayeti bize “şeytanın, Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koyması” ile (Yuhanna 13:2) ile “*Hananya'nın şeytana uyararak, Kutsal Ruh'a yalan söylemesi*” (Elçilerin İşleri 5:3) altında yatan gerçeğin aynı olduğunu hatırlatmalıdır. İnsan yüreği kötü düşüncelere eğilimlidir (Matta 9:4).

Böylece insanı, avını parçalamak üzere dolaşan aslan gibi bekleyen şeytan (I.Petrus 5:8) yüreğin aldatıcılığı yanında yüreği zayıflatacak –*zehirleyecek*- her şeyi ayartılmamız için kullanabilir:

İbrahim 12:15 Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. **İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin.**

Efesliler 4:26 **Öfkelenin, ama günah işlemeyin.** Öfkenizin üzerine güneş batmasın.

27 **İblis'e de fırsat vermeyin.**

Diğer yandan tek bir Tanrı, tek bir gerçek olduğunu bilerek, şeytanın ölüm getiren yalanlarının ayartısından (Yuhanna 7:44) Tanrı’nın yaşam veren gerçeğine sığınmayı aramak; sürekli ve düzenli bir şekilde Kutsal Kitap, dua ve tapınma aracılığı ile aklımızı, yüreğimizi pak tutmak; sözle ve eylemle ışıpta yaşamaya devam etmek ruhsal savaşın kendisidir. Çünkü ışığımız insanlar önünde parladıkça karanlığa olan savaşta zaferle ilerliyoruz demektir.

Böylece “*İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanın*” diyen ayet (Efesliler 6:11) uyuyan değil savaşan bir kilise modeli göstermektedir. Bu da gücünü Kutsal Kitap’tan alarak devam eden bir dua, tanıklık ve hizmeti gerekli kılmaktadır.

14.3-) II.Korintliler 2:11

Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.

I.Selanikliler 2:17 Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden irak düştük. Ama büyük bir özlemle yüzünüzü yeniden görmek için çok çaba gösterdik. 18 Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç kez istedim. **Ama Şeytan bize engel oldu.**

Romalılar 1:13 Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama **şimdiye dek hep engellendiğimi** bilmenizi istiyorum.

Bu ayetlerde hayatımızın bazı alanlarında bazen şeytanın kazandığını öğreniyoruz. Ama Mesih'in bizim için kazandığı mutlak zafere, en son zafere bakarsak daha şimdiden galip olduğumuzu görebiliriz. Öyleyse geçici olarak şeytanın üzerimizde kazandığı zaferi Kutsal Kitap'ın bildirisini okuyup araştırarak, Müjde'nin vaazı, dua, tapınma, tanıklık ve Rab'be hizmet ile tersine çevirmemiz mümkündür.

“Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor” diye bizi uyarın Kutsal Yazılar (1.Petrus 5:8) aynı zamanda *“şeytanın ayaklarımız altında ezilmek üzere”* (Romalılar 16:20) Mesih'te *“düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki”* (Luka 10:19) sahibi olduğumuzu da açıklamıştır.

Böylece bizler Kutsal Kitap ve dua ile birlikte yürüdükçe şeytanın bizleri engellemeye çalıştığı durumları daha iyi fark eder; yetkimizin bilinciyle Mesih'in zaferinde yürümenin bereketlerini her yere taşımız oluruz.

Sadece ruhsal savaşta değil; bütün Hristiyan hayatının devamı boyunca en güçlü silahımız Kutsal Yazılar'ın okunup ilan edilmesi, Mesih merkezli olarak Söz'ün vaaz edilmesi, Mesih merkezli dua ve tapınmadır. Kötülüğü alt etmek için özel tekniklere ihtiyacımız yoktur.

II.Korintliler 2:14 Bizi her zaman Mesih'in zafer alayında yürüten, O'nu tanımının güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun!

15-) Romalılar 15:4-5

Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı.

5 Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim.

Kutsal Kitap okuma ve dua yan yana devam ettiği sürece Tanrı'nın isteğine uygun düşünceyi giyinmeyi öğrenir (*I.Yuhanna 5:14-15*); dünyanın, benliğin, şeytanın, bilgisizliğimizin aklımızı bulandırmasına⁶⁶ engel olur; Tanrı'nın isteğine uygun duayı benimsemiş oluruz. Bu şekilde dualarımız başkalarına öğretiş ve teşvik yolu olur. Böylece

⁶⁶ Matta 12:12, 19:3; 22:17

Tanrı'nın isteğine uygun olan ruhani hayatın yolunu hem duamız hem de bu dünyadaki yaşam adımlarımız yapmış oluruz. Böylece antlaşmasal vaatler; bereketler ve lanetler (*Tesniye 28, Çıkış 23:25, Matta 6:33*) gözümüzün önünde olarak yaşar; ve böylece öğretir ve teşvik veririz. Aynı zamanda Tanrı'nın tarih boyunca antlaşmasına nasıl sadık kaldığımızı tekrar ve tekrar görmek (*I.Krallar 8:56*) bizleri umudumuzda (*Romalılar 5:2*) güçlü kılar. Çünkü tecrübe ettiğimiz şey her zamanda Tanrı'nın gücüdür (*Romalılar 5:3-4; 15:4; 1:16, I.Korintliler 1:18*).

16-) Mezmur 19:7-10

RAB'bin yasaı yetkindir, cana can katar,

RAB'bin buyrukları güvenilirdir,

Saf adama bilgelik verir,

8 RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir,

RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır,

9 RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır,

RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir.

10 Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur,

Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.

Kutsal Kitap aracılığı ile yürekleri ve yaşamları değiştiren Tanrı Sözü'nü duyar; bunların bizim hayatımızda da gerçek olması (*Mezmur 19:11-14*); kilise aracılığı ile dünyada gerçek olması için dualarımızla bunları iç varlığımızda yakarız. Diğer yandan Kutsal Kitap aracılığı ile yaratılmış bu düzendeki her şeyde Tanrı'yı görmeyi öğrenir; yaratılışa bakarak da Tanrı'ya şükran ve dilekler sunabiliriz (*Mezmur 8; 33:5-9; 50:10-12; 74:12-17*).

17-) Matta 7:11; 23:25, Markos 7:21-22, Yeremya 17:9

Matta 7:11 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?

Matta 23:25 Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur.

Markos 7:21-22 Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır.

Yeremya 17:9 Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez,

Onu kim anlayabilir?

Tanrı Sözü size '*olduğunuzu sandığınız kişi*' olup olmadığımızı, gerçekte insanın nasıl biri olduğunu gösterir (*Efesliler 2:3, Titus 3:3*). Böylece Tanrı'yı tanıdıkça kendimizi daha iyi tanır (*I.Timoteyus 1:15*); kendimizi Tanrı'yı hoşnut eden yolda tutmak için (*Romalılar 12:1, II.Korintliler 5:9*) yürüyeceğimiz yolu daha iyi görürüz (*Efesliler 5:8-21*). Bundan sonraki adımı ise okuduklarımız bizde meyve versin diye dua etmek izlemedir.

18-) I.Timoteyus 2:1-6

Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun.

3 Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder.

4 O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister.

5-6 Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur.

Kutsal Kitap okuma ve bunu takip eden dualar neticesinde Mesih'in yeryüzündeki hizmetinde olduğu gibi; Tanrı'nın Krallığı merkezli olarak dua ederiz. Bu durumda duada öncelikli ilgimiz “*ben; benim ihtiyaçlarım; benim planlarım; benim isteklerim*” üzerinde değil; öncelikli ilgimiz “**Tanrı'nın görkemi, kilisenin kutsallığı, kilisenin birliği, dünyanın iyiliği ve insanlığın ihtiyaçları**” üzerindedir. Hangi konularda⁶⁷ ve nasıl dua edeceğimizi böylece Mesihsel bir bakış açısı ile biliriz.

19-) Romalılar 8:1-11

1 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.

2 Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı.

3 İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu* olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı.

4 Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.

5 Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler.

6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir.

7 Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de...

8 Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler.

9 Ne var ki, Tanrı'nın Ruh'u içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruh'u olmayan kişi Mesih'in değildir.

10 Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir.

11 Mesih İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'nın Ruh'u içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilten Tanrı, içinizde yaşayan Ruh'uyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

Kutsal Yazılar'ı okuyup, onları temel alarak duaya başladığımızda içine düşülen suçluluk ve utanç yüzünden duaya kendini veremeyenler Mesih'teki sonsuz bağışlama vaadinde yenilerek Tanrı'ya içtenlikle yaklaşabilirler (*I.Korintliler 5:7, İbraniler 4:14-16; 10:22*).

Mesih'in çarmıh aracılığı ile tam mükemmel olarak tamamladığı işten dolayı günah artık Tanrı'ya yaklaşmamızda bir engel olmaktan çıkmıştır. Ve samimi itiraf kurbanları sunmak üzere Mesih aracılığında Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşma ayrıcalığımız olduğunu Kutsal Kitap'tan öğreniyoruz:

I.Yuhanna 1:9 Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı, günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.

İyi Haber budur:

⁶⁷ Romalılar 13:1-7, Matta 5:44; 6:10; 9:36-38, I.Korintliler 1:3-4, 11, Yakup 5:13-18

Romalılar 3:25-26 Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

Kolosaliler 2:12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz ve O'nu ölümden diriltiren Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz.

II.Korintliler 5:17 Bir kimse Mesih'te ise, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.

Kolosaliler 3:1 Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor.

Elçilerin İşleri 10:43 [13:38-39] ... O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır.

Romalılar 3:24 İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar.

Böylece Kutsal Yazılar bizlerin duası olduğunda samimi itirafların dudaklarımızdan dökülmesi zor olmadığı gibi; mükemmel bağışlanmışlıkta yaşamak, zaferli bir iman hayatında yaşamak da zor olmayacaktır:

Daniel 9:7 «Sen adaletlisin, ya Rab! Sadakatsizliğimiz yüzünden bizi uzak yakın ülkelere sürdüün. Oralarda yaşayan **biz** Yahudiler, Yeruşalim halkı, İsraililer bugün **utanç içindeyiz**. 8 Evet, ya RAB, **bizler**, krallarımız, önderlerimiz, atalarımız **sana karşı işlediğimiz günah yüzünden utanç içindeyiz**.

10 Tanrımız RAB'bin sözüne kulak vermedik, kulları peygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık.

11 **Bütün İsrail halkı yasamı çiğnedi, sırtını sana dönüp seni dinlemek istemedi.**

20-) Yuhanna 1:12, Romalılar 8:15-16

Yuhanna 1:12 Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.

Romalılar 8:15 Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz.

16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder.

Kutsal Yazılar'dan okudukça Mesih'teki kimliğimizi ve ayrıcalığımızı daha iyi anlarız.⁶⁸ Böylece Tanrı'nın huzuruna geldiğimizde sevincimiz, güvenimiz tam olur. Böyle bir bilgi ve güven dualarımızın şeklini de gücünü de etkiler. Bizler Kutsal Kitap'tan Tanrı'nın kim olduğunu ve kendimizin kim olduğunu bilerek; bunları her seferde hatırlayarak dualara başladığımızda dualarımızın yetkisi de Kelâm'ın arzuladığı düzeye doğru yaklaşacak; dualarımız bizi ve başkalarını bina edecek; dualarımız sorunlu, sıkıntılı zamanlarda teşviksiz ve duasız kalmamak üzere, adanmış bir şekilde devam edebilmek için bizlerin yenilenmesinde ve Tanrı'ya güveninde ilerlemesinde bir vesile olacaktır (Yuhanna 14:12).

21-) İşaya 49:16; 62:3

İşaya 49:16 Bak, adını avuçlarıma kazıdım,

⁶⁸ Romalılar 8:17, 29-30, Efesliler 2:19

Duvarlarını gözlüyorum sürekli.
İşaya 62:3 RAB'bin elinde güzellik tacı,
Tanrı'nın elinde krallık sarığı olacaktır.

Dua ve tapınma sonsuz sevgi Tanrısına sunulan hoş kokulu bir sunu olmalıdır. Düzenli Kutsal Kitap okuma ve düzenli dua birlikte el ele yürüdüğü sürece Tanrı'nın halkına duyduğu sevgiye (*I.Yuhanna 4:9-10*) ve kutsal antlaşmasına sadık Tanrı'nın gözünde kilisenin ne kadar değerli olduğuna tanık oluruz (*Tesniye 32:9-10, Zekeriya 2:8; 9:16*).

Böylece dua ve tapınma, Tanrı halkının Tanrı'nın kurtaran sevgisine (*Mezmur 136; Yuhanna 3:16*) verdiği sevgi ve sevinç dolu (*Mezmur 5:11; 9:1-2*) bir karşılık vermek; yaşamlarımızı her yönüyle O'nu yüceltmek ve O'na sunmak üzere verdiğimiz bir karşılık olmalıdır (*Markos 12:30*). Böylece kişisel dua ve tapınma hayatımızdaki doluluk bizleri iman ailesi ile paydaşlık ve toplu tapınmalara hazırlayacaktır (*Efesliler 5:19-21, Koloseliler 3:15-17, Mezmur 34:1-3*).

22-) Tesniye 8:3, Yuhanna 4:34

Tesniye 8:3 Sizi aç bırakarak sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man ile sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RAB'bin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için yaptı bunu.

Yuhanna 4:34 İsa, "Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır" dedi.

Kutsal Kitap ve dua birlikte el ele yürüdüğü sürece; Kutsal Yazılar yaşamlarınızın her adımında kullanacağınız, yaşamlarınızın her adımında öğretebileceğiniz bir gerçeklik olarak sizde parlar; ve siz de tuz ve ışık olarak karanlığa parlarsınız.⁶⁹ Sizi aydınlatan gerçek⁷⁰ aynı zamanda sizlerin duaları, sözleri ve işleri aracılığı ile karanlıkta olan başkalarını da aydınlatacaktır (*Matta 5:14-16, II.Korintliler 4:6*).

23-) Luka 18:1-8

İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: "Kentin birinde Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı.

3 Yine o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, 'Davacı olduğum kişiden hakkımı al' diyordu.

4-5 "Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, 'Ben her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni canımdan bezdirecek' dedi."

6 Rab şöyle devam etti: "Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duydunuz.

7 Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi?

8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"

⁶⁹ Daniel 12:3, Filipililer 2:14-16

⁷⁰ İşaya 60:1-2, Yuhanna 1:4-5; 9:5

Sürekli dua etme çağrısı⁷¹ aynı zamanda kararlılıkla, adanmış bir şekilde dua etme çağrısı ile birleşmiş olmalıdır.

Luka 18:1-2 **İsa** öğrencilerine, **hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini** belirten şu benzetmeyi **anlattı: ...**

Sürekli ve düzenli bir şekilde Kutsal Kitap okuyarak, Tanrı'nın isteğine uygun olan şeyi sürekli ve düzenli bir şekilde, dua ile adanmış bir şekilde isteyerek umutla bekleriz. Hristiyan hayatı "*iman, ümit ve sevgi*" hayatıdır. Böylece bizleri dua etmeye yönlendiren imanımıza, dua ettiğimiz bütün uluslar için olan Tanrı sevgisi destek verirken Mesih'te her şeydeki umut ile de yenileniriz.

Luka 18:7 Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi?

8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"

Sürekli dua hakkında Mesih'in anlattığı benzetmede Tanrı halkının "**gece gündüz**" devam eden yakarışının; adanmışlık ve kararlılıkla, Tanrı halkının Tanrı'nın isteğine uygun duasının cevaplanacağını okuyoruz. Ancak 8. ayet gözlerimizi "*Tanrı'dan alacaklarımızdan*" önce **kendimize** çeviriyor. Acaba bizler dua konusunda adanmış olma, Tanrı'yı beklemede sabırlı olma konularında imanın neresindeyiz? Dua edip istediğimiz şeyleri sabırsızlığımıza kurban edip duadan vazgeçtiğimiz oluyor mu?

Tekvin 18:20-33 ayetlerinde iman atamız İbrahim'in Tanrı'ya nasıl ısrarla baktığını, yalvardığını görmekteyiz:

Tekvin 18:23 RAB'be yaklaşarak, «Haksızla birlikte haklıyı da mı yok edeceksin?» diye sordu.

24 «Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak mısın?

Yar.18: 26 RAB, «Eğer Sodom'da elli doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün kenti bağışlayacağım» diye karşılık verdi.

28 Kırk beş doğru kişi var diyelim...

29 İbrahim yine sordu: «Ya kırk kişi bulursan?»...

30 İbrahim, «Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?»...

31 ... «Eğer yirmi kişi bulursan?»

32 İbrahim, «Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım» dedi, «Eğer on kişi bulursan?» RAB, «On kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim» diye yanıtladı.

Benzer şekilde Yakup'un güreşine baktığımızda (Tekvin 32:22-28) bütün gece mücadele ediyor; bir kararlılıkla ısrar gösteriyor. Benzer şekilde Musa Tanrı'nın seslenişini duymak için yedi gün beklemişti ve bundan sonra Musa kırk gün dağda RAB ile baş başa kalmıştı (Çıkış 24:16, 18).

Yine Kenanlı Kadının imanı hakkında anlatılan bölüm imanı sabır ve adanmışlıkla birlikte etkin kılmak konusunda bir başka çarpıcı örnektir:

Matta 15: 21 İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti.

⁷¹ I.Selanıklılar 5:17, Efesliler 5:20

22 O yöreden Kenanlı bir kadın İsa'ya gelip, "Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda" diye feryat etti.

23 İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, "Sal şunu, gitsin!" diye rica ettiler. "Arkamızdan bağırıp duruyor."

24 İsa, "Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim" diye yanıtladı.

25 Kadın ise yaklaşıp, "Ya Rab, bana yardım et!" diyerek O'nun önünde yere kapandı.

26 İsa ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir" dedi.

27 Kadın, "Haklısın, ya Rab" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer."

28 O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: "Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun."
Ve kadının kızı o saatte iyileşti.

Bu kadın Mesih'ten bir cevap alamadığı halde arkalarından **sürekli** "Ya Rab, bana yardım et!" diye bağırıyordu. Mesih'in 26. ayetteki olumsuz gibi görünen cevabına rağmen kadın Rab'den payına düşecek olan ile yetinmeye hazır bir şekilde cevap verdi; adanmışlıkla istedi (Elçilerin İşleri 12:5).

Bu yüzden Mesih'in adanmışlık konusundaki sözleri üzerinde ciddiyetle düşünmek bile dua hayatımıza bir yenilenme getirecektir:

Luka 18:8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama **İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"**

Benzer şekilde İlyas Serafatlı dul kadının oğlunu diriltmek için üç kez dua etmişti (I.Krallar 17:19-22).

Genelde dua konusu anlamaya veya anlatmaya çalışırken "*akıl ile bilme yanında yürek olarak hissettiklerimiz*" açısından bakarız. Ancak duanın bir de "mistik" yönü vardır. Tanrı yağmur yağdıracağını söylediği halde İlyas yedi kez dua ediyor:

I.Krallar 18:1 Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında **RAB** İlyas'a, "Git, Ahav'ın huzuruna çık" **dedi, "Toprak üzerine yağmur göndereceğim"**⁷²

42 Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, **İlyas** Karmel Dağı'nın tepesine çıktı. **Yere kapanarak başını dizlerinin arasına koydu.**

43 Sonra uşağına, "Haydi git, denize doğru bak!" dedi. Uşağı gidip denize baktı ve, "Hiçbir şey görmedim" diye karşılık verdi. **İlyas, uşağına yedi kez, "Git, bak" dedi.**

44 Yedinci kez gidip bakan uşak, "Denizden avuç kadar küçük bir bulut çıkıyor" dedi. İlyas şöyle dedi: "Git, Ahav'a, 'Yağmura yakalanmadan arabanı al ve geri dön de.'"

Tanrı yağmur vereceğini söylüyor; ve İlyas bundan sonra yağmur yağması için dua etmeye başlıyor. Bir başka ifade ile İlyas ısrarla, sanki kendisi yağmur yağdıracakmış gibi duaya başlamadan önce Tanrı yağmur vereceğini zaten söylemişti.

Belki bu süre İlyas'ın yüreğini tam olarak hazırlaması için gerekliydi; belki bu süre Tanrı'nın olacağını söylediği şeye dünyanın umutla bakabilmeyi öğrenmesi ve Tanrı'nın söylediklerini umutla bekleyebilmeyi öğrenmesi için gerekliydi; ya da Tanrı'nın vaat ettiği şeyler yanında Kutsal Sözü'nde yazılı olanların tamamına sabırla ve güvenerek bakmayı

⁷² Orijinal metinden tercüme

ve beklemeyi öğrenmemiz için gerekliydi. Diğer yandan İlyas'ın Tanrı'nın yağmur yağdıracağını bilmesine karşın bunun ne zaman olacağı tam olarak bilmediğini; sürekli dua ile Tanrı'nın isteğini tam anladığında Ahav'a söyleyebilmesi için [*yedinci kez duadan sonra*] harekete geçtiğini görüyoruz –yoksa yedi kez dua yağmurun yağması için gerekli değildi. Yani İlyas duasına tam olarak cevap aldıktan sonra [*yedi kez duadan sonra*] yağmurun gelmekte olduğunu dünyaya ilan etti; yani harekete geçti.

İlyas'ın nasıl dua ettiğine dikkat edin: **yere kapanarak, başını dizlerinin arasına koyarak** (secde) gayretle, hararetle dua ediyor. İlyas'ın bu şekilde duaya kendisini odaklaması örneğine bakarak, aklımızı ve yüreğimizi bütün yaşam boyunca Tanrı'ya odaklamanın dünyadan, benlikten, şeytandan korunma için gerekli bir yol olduğunu söyleyebiliriz. Bize “*her durumda, durmadan dua edin*” şeklinde öğreten Kutsal Yazılar'ın bu örnekte nasıl ciddiye alındığını da görebiliriz.

Böylece İlyas'ın bu dua tecrübesinden yaşamın nefes aldığımız her anının merkezine Tanrı'yı koyarak bakma tecrübesi çıkarabiliriz; ve her zaman ve sürekli ve her durumda Tanrı merkezli bir bakış açısı içinde dünyayı yorumlayabilme tecrübesi içinde yaşamamız gerektiğini görebiliriz.

Filipililer 2:12 Öyleyse sevgili kardeşlerim, **her zaman söz dinlediğiniz gibi**, yalnız ben aranızdayken değil, ama özellikle aranızda olmadığım şu anda da **kurtuluşunuzu saygı ve korkuyla etkin kılın.**

13 Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır.

İlyas'ın bu dua tecrübesi “*İtaat; Söz dinlerlik*” ile; “*Tanrı saygısı ve korkusu ile; kurtuluşlukta etkin olmak; kurtulmuş kimseler olarak gayretle yaşamak*” konusunda bize örnek olmalıdır. Çünkü Tanrı'nın bizde olan etkinliğine verebileceğimiz etkin bir cevap budur.

Diğer yandan Kutsal Kitap'ta “7” sayısı tamlık ve mükemmellik göstermekte ve Tanrı'yı işaret etmektedir. Böylece İlyas'ın samimi dua ile Tanrı'nın huzurunda beklemesi; gayretli bir dua ile Tanrı'nın tam uygun zamanını beklemeyi; duada ayık ve uyanık bir şekilde beklemeyi; böylece sabırla beklemek, sabırla umut etmek erdemlerini pratik ettiğini söyleyebiliriz. İlyas'ın yedi kez duası “*sorumluluğuna tam sahip çıkma ve tam gayret gösterme*” konusunda üzerine düşeni **tam** yapmış olma anlamda düşünülmalıdır.

Bu bölümde (V.23) buraya kadar açıklananlar ışığında “*duanın bir de 'mistik' yönü vardır*” şeklindeki ifademiz şimdi daha da açıklık kazanıyor. Yani “duanın etkin, kabul edilebilir olması için belirli sayıda tekrarlar gerektiği” **Şeklinde Bir Öğretiştten Bahsetmiyoruz.**

Alacağımız Armağanlar veya Kutsal Ruh ne Güzel Dua Etmemize ne Belirli Bir Sayıda Dua Etmemize ne de Dua ile Birlikteki İş veya Gayretimize Bağlı Değildir –*ancak duasız gayretsiz, tövbesiz kimsenin de bunlar olmaksızın bereketlenmesini beklemiyoruz; işlere bağlı değil ama işlerden ayrı da değil.*

Özetle ve açık olarak şunu görüyoruz: Tanrı vermek istiyor ve bizden gayretli olmamızı istiyor. Tanrı'nın kulları olarak bize düşen bunun gereğini sorgulamak değil, itaat etmektir. Böylece **“Önce Dua Etmek ve Sonra Harekete Geçmek”** her Hristiyanın ruhani yaşamı için bir prensip olarak dikkate alınmalıdır (Markos 1:35-38, Luka 6:12-16, Elçilerin İşleri 10:9, 23-24, 48).

Matta 6:6-8 [9-13]; 7:7-11; 18:1-8 ayetlerine bir bütün olarak batığımızda şunu söyleyebiliriz: Baba Tanrımız bize iyi şeyler vermek istiyor. Fakat imanlıların içinde gerçek gayretle çalışan iman, sevgiyle etkin [*samimi*] iman da görmek istiyor (Luka 18:8). Bir başka açıdan bakarsak; bu şekilde Tanrı samimi inanan ile inanmayan arasındaki farkın dünyada görünür olmasını da istiyor.

Bu yol aynı zamanda **“dünyada olup dünyadan olmama”** yoludur (Yuhanna 17:16); içsel esenlikle son zaferimize bakarak yaşayabilme yoludur.

24-) Koloseliler 1:24, .Petrus 2:21

Koloseliler 1:24 Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamlıyorum.
I.Petrus 2:21 Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.

Kutsal Yazılar, Mesih'in bizim için günah sunusu olarak; tam itaat ederek ve acı çekmek dahil gerekli bedeli ödediğini ve böylece Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğunun bize verildiğini (II.Korintliler 5:21) gösteriyor. Öyleyse Mesih'in acılarından eksik kalan bir şey yok.

Ancak Mesih'ten sonra kiliseye yani bizlere kalan şey ise Mesih'in yapmamız üzere bize bıraktığı görevlerdir; bize verdiği sorumluluklardır. Çünkü Mesih'in yolunda yürüyen kilise *“sıkıntılardan geçmek için belirlenmiş”* (I.Selanıklılar 1:1-4); *“Tanrı'nın Egemenliği'ne birçok sıkıntıdan geçerek girmesi”* konusunda (Elçilerin İşleri 14:21-22) uyarılmıştır. Böylece bizler bu görev ve sorumlulukları tamamlarken bize verilmiş ayrıcalığımızın bilincinde olarak bunlara sahip çıkarız:

Filipililer 1:29-30 Çünkü **Mesih uğruna size** yalnız Mesih'e iman etmek değil, **daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.**

Kutsal Yazılar'ı sürekli, düzenli bir bütünlük içinde okudukça Mesih'ten bize kalan görevlerimizi iyi bilip; dualarımızı görevlerimizin ve sorumluluklarımızın bilincinde olarak yaparız.

Koloseliler 1:24 ... Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamlıyorum.⁷³

Böylece görevimiz uğruna karşılaştığımız zorluk ve sıkıntıları *“bize garip bir şey oluyormuş gibi –yadırgamadan”* Kelâmi bir bakış açısı ile göğüsleyip (I.Petrus 4:12) dua, tanıklık ve hizmetimize devam ederiz.

⁷³ II.Korintliler 4:8-12, Matta 5:4, 10-12

Görev ve sorumluluklarımız ise, kısaca, Mesih'in sayesinde günahları bağışlanmış ve Tanrı tarafından kabul edilmiş kimseler olarak yaşamak ve tanıklık etmek şeklinde özetlenebilir; yani *Tanrı tarafından kabul edilmiş, bağışlanmış ve böylece kurtulmuş kimseler olarak yaşamak*. Ve bu acılı bir süreçtir, zorlukları olan bir süreçtir (II.Korintliler 1:6):

Elçilerin İşleri 14:21-22 O kentte de Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindiler. Antakya'ya Dönüş Pavlus'la Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antakya'ya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret verdiler. "**Tanrı'nın Egemenliği'ne, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir**" diyorlardı. Vahiy 6:10 Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: "Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?"

Ancak daha geniş bir bakış açısı ile şunları da söyleyebiliriz:

- Mesih'in yaptığı kutsal ve ölümsüz kurban aracılığı ile yüreklerimize dökülen Kutsal Ruh aracılığı "Abba, Baba" diye seslenebildiğimiz Tanrı'nın çocukları olma yetkisi ile yaşamak;
- Mesih'e layık olduğu tapınma, hizmet ve tanıklığı sunmaya çalışarak yaşamak;
- Kutsal Kitap'ın bildirisini yerine getirmekte sadık bir hizmetkar ve güvenilir kahya olmaya çalışmak;
- Mesih'te hazırlanmış iyi işlerin yolunda yürüyebilmek;
- Mesih'in bizlere yapmamız ve yaşamamız için bıraktığı örneğe bakarak yaşamak
- Sözlerimizle ve işlerimizle Tanrı'ya her şeyde ilk yeri vererek; kime ait olduğumuzu ilan eden bir şekilde yaşamak.
- VE BÜTÜN BU ADIMLARI KUTSAL KİTAP VE DUA İLE DEVAM ETTİRMEK...
- Mesih gibi olmaya çalışmak ve Mesih gibi yapmaya çalışmak zorlukları ve acıları olan bir süreçtir.**

Böylece bizi göndereni temsil etmek; kim olduğumuzu bilerek, suretinde yaratılmış olduğumuz Tanrı'nın temsilcileri olarak; Mesih'teki kurtuluşu ilan ederek yaşamak...

Bu ayetlerin ışığında Bize Sahip Çıkan'a bizde bütün varlığımızla sarılarak bakmalı ve sadık kalmalıyız:

Romalılar 1:16 Çünkü **Müjde'den utanmıyorum. Müjde** iman eden herkesin -önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların- kurtuluşu için **Tanrı gücüdür.**

İbraniler 11:16 Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, **Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor...**

II.Timoteyus 1:11 Ben Müjde'nin habercisi, elçisi ve öğretmeni atandım.

12 Bu acıları çekmemin nedeni de budur. Ama **bundan utanmıyorum.** Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'nun bana emanet ettiğini o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim.

25-) Luka 16:10 En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz.

Bu ayet bize her zaman lazım olan temel bir kural vermektedir: “*Sizi denetleyen ve gözetleyen biri olmadığı bir durumda bile*” siz sorumluluklarınıza ne kadar sahipsiniz?

İyi alışkanlıklar ve doğru prensipler küçük şeylerden başlar. Küçük şeylerde titizlik gösterme refleksiniz yoksa büyük şeylerde duyarsız veya ihmalcı olmanız; veya bunları fark edemeyecek kadar körlük içinde olmanız kaçınılmazdır. En küçük yanlışlar için bile doğru disiplin ve doğru karar adımları içinde olmazsak, zamanla bunların birikerek birer dağ gibi taşınamaz bir yük olması kaçınılmazdır. Küçük şeylere bile verdiğiniz dikkat haçınızı nasıl samimiyetle taşıdığınızın bir göstergesidir.

Ancak dua “*küçük şeyler*” listesi içinde değildir. Küçük şeyler konusundaki isteksizliğimiz ya da tembelliğimiz sonucunda “dua, oruç, ondalık” gibi kişisel sorumluluk ve disiplinler hayatımızda yerleşmez; bir meyvenin içindeki küçücük bir kurtçuk gibi, ruhani hayatımıza zarar verir; tanıklığımızı güçsüzleştirir.

Tek bir Hristiyan kişi olarak, düzenli ve sürekli Kutsal Kitap okuma eksikliği; bununla birlikte devam eden düzenli ve sürekli dua ve tapınma eksikliğini getirecek; ve bu da tanıklık (eylem) konusunda güçsüzlük; iman, ümit ve sevgide teşviksizlik olarak bizlere yansıyacaktır.

Düzenli ve sürekli Kutsal Kitap okuma bizlerde eksik kalan küçük şeyleri fark etmemiz için gerekli bir yol olup; imanı tüm büyük ve güçlü eylemlerle yaşayabilmemiz için de gerekli bir yoldur.

26-) Yakup 2:14-16

Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar?

Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi?

15-16 Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona, "Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim" der, ama beden gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar?

Sadaka kiliseye verilen ondalık ve sunudan farklı bir şeydir. Ondalık ve sunular kilisenin ve hizmetinin devamı [ve görevlileri] içindir. Sadaka ise kilisenin eliyle yaptığımız (Matta 6:1-4) merhamet işleridir.

Sadaka vermek, bir insana ihtiyacı olan rahatlığı sağlayıp sıkıntılarının esenliğe kavuşması için şefkat göstermektir.

Sadaka vermek, bize bağışlanmış olan Tanrı'nın sevgisini ve merhametini bir başkasına söz yanında eylemle sunma yoludur.

Markos 12:41-44 ayetlerinde tapınakta bir bağış kutusu olduğunu görüyoruz. Burada öncelikle şu soruyu sormamız lazım: insanlar tapınağa neden giderler? Temel gerekçe olarak şunu söyleyebiliriz: Tanrı Sözü, dua ve tapınma için giderler.

O zaman ondalık, sunu ve sadakalarımız Kutsal Kitap okuma, oruç, dua, gibi iman işlerinin yanında olan bir eylem olmalıdır. Dua ve tapınma hayatımızın bir parçası olarak; sadakalarımız, dualarımızda övdüğümüz Tanrı'yı işlerimizle de övme yoludur.

Ondalık, sunu ve sadakalar eğer dua ve tapınma disipliniyle birlikte varsa bunlar ruhani hayatımızı güçlendiren, dualarımıza destek olan eylemlerdir. Maddi kurbanlar gönülden bir sevgi ile Tanrı'nın görkemi için verildiğinde Tanrı'nın bize olan bol bağışını bir kutlama ve bunu başkaları ile paylaşma ve yoludur:

I.Korintliler 13:3 Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.

Elçilerin İşleri 6:1-4 ayetlerinde ilk kilisenin sadaka toplama işini kendi misyonunun bir parçası olarak benimsemiş ve uygulamaya koymuş olduğunu görmekteyiz. Eğer dua ile el ele gidiyorsa, ondalık, sunu ve sadakalar kendimizi cimrilikten ve bencillikten korumak için; para sevgisinden (I.Timoteyus 6:10), dünya sevgisinden (I.Yuhahann 2:15) korunmamıza yardım ederler.

Çünkü "*sahip oldukları ile yetinme*" konusunda (İbraniler 13:5) başarısız veya isteksiz olan kimseler açgözlülüğünü yenememiş kimselerdir. Bu konuyu önemsemeyen kimseler kendinde olanla yetinmeyen kimseler olup **şükretmeyi ve hamdetmeyi** bilemezler (I.Yuhahann 2:17):

Efesliler 5:3 Aranızda fuhuş, pislik ya da açgözlülük anılmasın bile...

4 ... Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin.

5 ... putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası yoktur.

Böylece bu kurbanlar şükran ve övgünün yanında; şükran ve övgüyü güçlendiren; şükran ve övgünün bir parçası ve devamı olarak vardır.

Dua ve tapınmanın bir parçası olarak ondalık, sunu ve sadaka ruhani hayatımızı canlı ve derin tutmak için gerekli bir disiplindir. Çünkü bunlar aynı zamanda birbirimizi sevme konusunda sözle ve eylemle (I.Yuhanna 3:17-18) devam etmemizin gerekliliği olarak vardır (Yakup 2:14-16):

I.Yuhanna 3:17 Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde **ondan şefkatini** esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi olabilir mi?

18 Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim.

27-) Elçilerin İşleri 1:11; 10:42

Elçilerin İşleri 1:11 "Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?" diye sordular. "Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir."
Elçilerin İşleri 10:42 Tanrı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu.⁷⁴

⁷⁴ Romalılar 14:9-10, Matta 13:40-42, Yahuda 6, II.Petrus 2:4

Ölümü yenerek üçüncü gün dirilen Mesih (I.Korintliler 15:3-5), göğe yükseldi ve Baba Tanrı'nın sağında oturdu (Markos 16:19) ve orada kilisenin iyiliği için aracılık yapmaktadır.⁷⁵ Dünyayı yargılamak üzere tekrar gelecektir.

Matta 24:36 "O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez.

42 "Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz.

44 Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.

Rab'bin ikinci gelişine ile gerçekleşecek yargı ve ödül zamanının hangi gün gerçekleşeceği bilinmediği için ayık ve uyanık durup dua etmeliyiz. Dua, gözlerimizi Mesih'in ikinci gelişine çevirerek yaptığımız bir eylem olmalıdır.

Böylece "dua etmek" sadece içinde yaşadığımız şimdiki zamana bakarak yaptığımız bir eylem olmaktan öte, gözlerimizi Tanrı ile ve galip kilise ile diri, sonsuz bir paydaşlığa çevirdiğimiz bir eylemdir.

Diğer yandan duada "ayık ve uyanık" olma uyarısı ruhsal savaş ile ilişkili (V.11) olduğunu göz önüne alırsak çağrımızın önemini daha iyi anlayabiliriz:

Markos 14:34 Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, uyanık durun."

35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Mümkünse o saati yaşamayayım" dedi.

36 "Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun."

37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Simun" dedi, "Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı?"

38 **Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür."**

Luka 21:5-36 ayetleri Mesih'in ikinci gelişine gözlerimi çevirmektedir. Bu durumda Luka 21:36 ayetindeki "uyanık kalın" uyarısı "Mesih'in ikinci gelişine dek" devam etmemiz gerek bir eylem olmakla birlikte; zamanda bütün Hristiyan hayatımız gözlerimizi Mesih'in mutlak zaferine çevirerek yaptığımız bir eylem olmalıdır.

⁷⁵ Romalılar 8:34, İbraniler 9:24; 7:25

VI. Müjde'nin Hükümü Altında Dua

1.a-) Mezmur 5:2 Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım!

Duam sanadır.

3 Sabah sesimi duyarsın, ya RAB,

Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim.

Sesli duanın gücü konusunda Kutsal Yazılar şüpheye yer bırakmaz (*Mezmur 4:3*).⁷⁶ Öyleyse dua Kutsal Yazılar üzerinde odaklanmış akıl düşüncelerimizin sesli bir şekilde ilan edilmesidir (*Mezmur 6:9; 10:17*). böylece ihtiyaçlar, dilekler, övgü ve şükranlar (*Mezmur 22:22, 24-25*) yüksek sesle, Kutsal Kitap'ın dediği üzere “*toplulukta; kardeşlere*” ilan edilmesi bir başka berekettir. Bizlerin duaları başkalarını, başkalarının duaları da bizleri teşvik eder (*Mezmur 34:3*). Ancak Kutsal Kitap toplu dualar yanında kişisel duaları mırıldanarak ya da başkalarının duymayacağı bir tonda konuşarak ifade etmenin de kabul gören bir şey olduğunu gösterir (*Matta 6:5-7, Ağıtlar 3:26-29*). Öyleyse şunu söyleyebiliriz: gündelik, düzenli Kelâm ve dua ile kişisel yürüyüşümüzün bir durağı olarak kiliseye geldiğimizde toplu dualarımızla bunu kutlamış oluruz.

1.b-) [Yüksek] Sesli Dua (Yuhanna 19:30... **Tamamlandı!**)

Burada Yuhanna 19:30 ayetini özellikle seçtim. Çünkü Mesih'in yeryüzündeki hizmetinde bedeni ile [*çarmıhta*] yaptığı en son şeyi bu ayet çok güzel bir şekilde anlatmaktadır.

Çarmıhtaki Mesih'in en son duası⁷⁷ “**tamamlandı**” sözü ile tamamlanmıştır.

Bu ayet ile noktalanan tarihten sonra şimdi Mesih'in ikinci gelişi ile tamamlanacak olan Tanrı Krallığına ve tarihin sonuna bakalım:

Vahiy 5:11 Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, onbinlerce onbinlerdi.

12 **Yüksek sesle** şöyle diyorlardı: ...

Vahiy 6:9 Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm.

10 **Yüksek sesle feryat ederek** şöyle diyorlardı: "Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?"

Bu ayetlerdeki “*yüksek sesle*” şeklindeki ifadeyi iyi anlamak için şu gerçeği göz önünde tutmamız lazım: ilk günah ve düşüş Tanrı ve insan arasına bir ayrılık getirdi. Bu yüzden insanlık Tanrı'nın sesini bu dünyada yüksek ve net bir şekilde duyamıyor. Ancak tarihin sonunda Tanrı'nın yargısının (Vahiy 9:9; 11:15). ve bu yolla kilisenin kurtarılmasının “*yüksek sesle*” açıklandığını görüyoruz (Vahiy 1:10-11; 11:12; 12:10). Bu yüzden tarihin sonunda Mesih konuşurken O'nun seslenişinin “**gürül gürül akan suların sesi**” gibi – *başka hiç bir ses duyulmayacak kadar güçlü-* olduğunu görüyoruz (Vahiy 1:15). Böylece Tanrı'nın dünyaya ve kiliseye seslenişinin yüksek sesli olması (Vahiy 4:1) bizi şaşırtmıyor.

⁷⁶ Mezmur 17:1; 18:6; 27:7

⁷⁷ Matta 27:46, Luka 23:34, 43, 46, Yuhanna 27-38

Bizlerin gerek kişisel olarak gerekse kilisede yüksek sesle dua etmemiz bu gerçeğe tanıklık etmek ve Tanrı'nın, Kutsal ve İlahi Söz'ünde yazılanlara cevap vermemiz anlamına gelmektedir.

Meleğin seslenişini taklit etmek:

Vahiy 14:6 Bundan sonra göğün ortasında uçan başka **bir melek gördüm.**

Yeryüzünde yaşayanlara -her ulusa, her oymağa, her dile, her halka- iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu.

7 Yüksek sesle şöyle diyordu: "Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!"

Böylece sadece müzikle [veya sadece makamla] söylediğimiz dualar (ilahiler) değil; Kutsal Kitap'tan yaptığımız okumalara verdiğimiz "*amin; halleluya*" gibi ifadeler hem bu ayetteki Meleğin seslenişini taklit etmek, hem de bu göksel seslenişe yeryüzünden cevap vermek anlamındadır.

Buraya kadar olan açıklamamız ışığında bir kilisede toplu tapınma sırasında yüksek sesli dualar etmenin açıklanabilir olduğunu anlıyoruz. Çünkü yapılan dualara karşılık vermemiz için onu duymamız lazım. Diğer yandan da duyarak ve karşılık vererek dua etmemizin kendisi Kelâmi bir model olarak zaten vardır:

I.Korintliler 14:16 Tanrı'yı yalnız ruhunla översen, yeni **katılanlar** senin ne söylediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl **«Amin!» desin?**

Diğer yandan toplu bir tapınma olmadığı halde Aziz İstefan taşlanarak öldürülmesinden hemen önce önce verdiği vaazını kısa bir sesli dua ile verdiği bitiriyor. Bu olayda bir kalabalığa verilen vaazın sonrasında yapılan kişisel bir sesli dua (Elçilerin İşleri 7:60) örneğine tanık oluyoruz.

Kişisel yapılan sesli dua için bir başka örneği de Mezmurlar kitabında buluyoruz:

Mezmur 63:1 Ey Tanrı, sensin benim Tanrım,

Seni çok özlüyorum,

Canım sana susamış,

Kurak, yorucu, susuz bir diyarda,

Bütün varlığımla seni arıyorum.

2 Kutsal yerde baktım sana,

Gücünü, görkemini görmek için.

3 Senin sevgin yaşamdan iyidir,

Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.

4 Ömrümce sana övgüler sunacağım,

Senin adınla ellerimi kaldıracam.

5 Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana,

Şakıyan dudaklarla ağızım sana övgüler sunacak.

Aziz İstefan'ın kişisel sesli duasını yaptığı kalabalık ortamın aksine Davut bu duayı Tanrı'ya kaldırırken etrafında kimse yoktu.

O halde kilisede yapılan sesli dualar yanında kişisel dualarımızda da sesli dua modelini kullanabiliriz. Kutsal kitap Tanrı'nın Sözü, Tanrı'nın insana konuşması ise; gökten gelen bu sesleniş cevap verirken sesli dua ederiz.

Mesih İsa'nın yaptığı işler; Tanrı'nın Mesih'te tamamladığı işler övgüye layık olduğu için; şimdiki zamanda Kutsal Ruh aracılığı ile Kutsal Söz ve Kutsal Sakramentler ile bize gelen Mesih'i karşılama yolumuz olarak sesli dualar vardır. Böylece bu sesli dualarla Mesih'in ikinci gelişine oldaklanarak, gözlerimiz tarihin sonuna bakarak dualarımızı sunarız:

Luka 19:37 İsa Zeytin Dağı'ndan aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinc içinde yüksek sesle Tanrı'yı övmeye başladılar.

38 "Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun!

Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!" diyorlardı.

Bundan başka sadece övgüleri değil, diğer konulardaki duaları da yüksek sesle sunmak için örneğimiz vardır (Mezmun 5:2; 116:1; 119:169):

Mezmun 142:1 **Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be,**

Yüksek sesle RAB'be yalvarıyorum.

2 **Önüme döküyorum yakınmalarımı,**

Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.

Diğer yandan Mezmun 109:1, 28:1, 35:22 ayetlerinde Tanrı'ya "**Sessiz kalma**" diyerek sunulan duanın, bizleri cevap bekleyen yani konuşan ve buna bir cevap duymak isteyen taraf olarak "*sesli dua*" konusunda teşvik ettiğini söyleyebiliriz –*her ne kadar bu ayetleri tek başına sesli dua için örnek gösteremesek de.*

1.c-) Sessiz ve [Yüksek] Sesli Dualar:

Kutsal Kitap'ta sesli dualar yanında sessiz duaların da bir yeri olduğunu (Mezmun 4:4) ve bunların da eşit bir şekilde kabul edilebilir olduğunu görmekteyiz (I.Samuel 1:12-13).

"*Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür*" diyen Mezmun 1:1 ayeti yanında "*Yatağıma uzanınca seni anarım, gece boyunca derin derin seni düşünürüm*" diyen Mezmun 63:6 ayeti de sessiz dualar hakkında düşündürücü birer referanstır:

Hababuk 2:20 Oysa RAB kutsal tapınağındadır.

Sussun bütün dünya O'nun önünde.

Diğer yandan sessiz dualarımız, yani susup derin düşünerek yaptığımız dualar bizi sesli dualara hazırlar. Doğru bir yürek tutumu ile, düşünmeden ve dikkatsizce yanlış sözler söyleyebilme hatasından korunmak için sessiz dualara da ihtiyaç vardır:

Tsefanya 1:7 Susun Egemen RAB'bin önünde,

Çünkü O'nun günü yaklaştı.

RAB bir kurban hazırladı,

Konuklarını çağırdı.

Sessiz dualarımız aynı zamanda dilimizi dizginlemeyi⁷⁸ düşünüp tartarak konuşmayı pratik edebilmemiz için de gereklidir:

Amos 5:13 Bu yüzden susmak düşer akıllı insana
Böyle bir zamanda,
Çünkü zaman kötüdür.

Ancak pratik açıdan baktığımızda çoğunlukla sesli dualar konuya odaklanma konusunda kişiye daha kolaylık sağlar. Sesli dualar topluluk içinde yapıldığı zaman da başkalarının da konuya odaklanmasını sağlamış oluruz.

2-) Mezmur 80:1

Kulak ver, ey İsrail'in çobanı,
Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden,
Keruvlar arasında taht kuran,
Saç ışığını,

Bazen duaya nasıl başlayacağımızı bilmeyiz. Kelâm'dan aklımızda kolay kalan kısımlar ezbere söyleyerek başlamak iyi bir girişim olur. Bilinen ayetleri sıralarken peşinden kendi dualarımız daha kolayca dökülmeye başlar. Böyle zamanlarda duaya girişte Tanrı'nın adını çağırarak başlamak da bir başka yoldur (*Mezmur 84:1, 3*). Diğer yandan bilinen ayetlerle ve Tanrı'nın adıyla yapılan bir başlangıç bir anda aklınızı karmaşıklıktan Tanrı'ya odaklanmanıza yardımcı olur.

Bazen duaya nasıl başlayacağımızı bilmeyiz. Çünkü bir isteksizlik, bir güçsüzlük üzerimize hakim olmuştur. O zaman “dua edebilmek için yenilenmeyi dilemek; dua konusunda isteksizliğin kırılmasını istemek” dualara başlamanın bir yolu, bir başlangıç duasıdır.

Sıkıntılı ve karamsar zamanlarda Kutsal Kitap ve Dua için sadakat göstermek; dua zamanını değiştirmeden ya da bu zamandan vazgeçmeksizin kararlılık göstermek hem [*y*]etkin bir dua yaşamı için gereklidir hem de duanın gücü ile yürümekte gelişmek için gereklidir. Yani [*y*]etkin dua yaşamı duanın gücüne dayanır; [*y*]etkin dua ve güçlü dua her zaman, her yerde Kutsal Kitap ve Dua için sadakat, sabır ve adanmışlık ile devam etmekle; isteksizlik, güçsüzlük, karamsarlık, yorgunluk gibi etkenlere direnerek doğar ve gelişir. Böyle bir bağlılık doğal benliğin düşkünlüğüne yenilmemek demektir.

Yaşamlarımızı Tanrı'nın iradesi altına getirmenin de başka bir yolu yoktur. Tanrı'nın isteğini bilmek, Tanrı'nın isteğini sevmek ve Tanrı'nın isteğini yapmak için yüreklerin ve düşüncelerin değişerek yenilediği yeni yaratılmışlıkta güçlenerek devam etmek ve böylece büyüyerek gelişmek için başka bir yol yoktur.

Böylece aşağıdakine benzer bir başlangıç yaptıktan sonra bazı ortak bilinen toplu dualar ile devam etmek ya da duruma uygun bir Mezmur veya başka ayetlerden okuyup ya da doğrudan ezbere söyleyerek bir giriş yaptıktan sonra dilinizin dua için çözüldüğünü göreceksiniz:

“Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'ta tek olan Tanrımız,

⁷⁸ Yakup 3:1-12, Süleyman'ın Meselleri 10:19, Yakup 1:19; 3:2

Sen iyisin, iyilik edersin (*Mezmur 119:68*) ...”

“Başlangıçtan sonsuza kadar var olan
Tanrımız RAB'be övgüler olsun.
Ya Rab senin kutsal adın öyle yücedir ki,
bizim yüceltmelerimiz, övgülerimiz yetersiz kalır (*Nehemya 9:5*);
Harikalar yaratan Tanrı sensin (*Mezmur 77:14*) ...”

“Başlangıçtan sonsuza kadar var olan
Tanrımız RAB'be övgüler olsun (*Nehemya 9:5*);
Tek RAB sensin.
Gökleri, göklerin göklerini,
bütün gök cisimlerini,
yeryüzünü ve içindeki her şeyi,
denizleri ve içlerindeki her şeyi sen yarattın.
Hepsine sen can verdin.
Bütün gök cisimleri sana tapınır (*Nehemya 9:6*) ...”

“Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı! (*Mezmur 84:8*);
Madem kayam ve kalem sensin,
Öncülük et, yol göster bana
Kendi adın uğruna (*Mezmur 31:3*) ...”

“Göklerdeki Babamız (*Matta 6:9*);
göğün ve yerin Rabbi! (*Matta 11:25*);
Sonsuza dek adına şükran sunarız (*Mezmur 44:8*)”

“Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı,
Ebedi Baba, Esenlik Önderi (*İşaya 9:6*);
Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin (*Matta 16:16*) ...”

“RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen,
sevgisi engin ve sadık Tanrı *sensin* (*Çıkış 34:6*);
Ya RAB, sana şükretmek,
Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek,
Sabah sevgini,
Gece sadakatini,
On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel! (*Mezmur 92:1-3*) ...”

3-) Habakuk 2:20

Oysa RAB kutsal tapınağındadır.
Sussun bütün dünya O'nun önünde.

Diğer yandan gerek bireysel gerekse toplu tapınımlarda dua için hazırlık okumalarından sonra kısa bir süre ayetler üzerinde derin düşünme için biraz beklemek de duaya girişin bir başka yoludur. Kutsal Kitap, Rab'bi sabırla beklemeyi teşvik etmektedir (*İşaya 25:9*).

Dualarımızda yaptığımız bu kısa beklemler aslında bizleri hayatın uzun olan koşusunda sabırla beklemek konusunda eğitir (*İşaya 26:8, Mezmur 40:1*). Sabır için gerekli gücümüz ise diri bir umuttur (*İşaya 33:2, I.Petrus 1:3-4*). Diğer yandan Kelâm ve dua ile gelişen bir umut aynı zamanda “*doğruluk, dindarlık (Tanrısayarlık) ve Kutsal Ruh*” işaretidir (*Luka 2:25, Elçilerin İşleri 1:4, 12-14*).

Umut ve sabır aynı zamanda her durumda Rab’de gayretli olabilmemiz için gerekli bir donanımdır.⁷⁹

Diğer yandan dualarımızı bitirdikten sonra gerek dualarımız, gerekse okumalarımız hakkında kısa bir zaman sessizlikte düşünmek ve Tanrı’yı beklemek (*Mezmur 5:3; 37:7*) bir başka Kelâmi uygulamadır. Bu şekilde Kutsal Ruh’un desteğini, teşvikini, tesellisini beklemeyi; ve böylece umudumuzda yenilenerek Rab’de her zamanda gayretli olabilmeyi (*Romalılar 12:11-12*)⁸⁰ iç varlığımıza işleriz.

4.a-) Romalılar 8:26-27

Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder.

27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder.⁸¹

WIA.XXI.6 Dua ve dini tapınma ve bunların diğer kısımları artık Müjde’nin altında olduğundan, tapınışın ne bir yere bağlı olarak veya ne de bir yöne bağlı olarak yapılması onu daha kabul edilebilir kılar: fakat Tanrı’ya her yerde, ruhta ve gerçekte; gündelik bir şekilde aile içerisinde olduğu gibi, gizlilikte, her bir kişi kendi başına tapınmalıdır; bu nedenle daha güçlü olarak genel toplantılarla da Tanrı’ya tapınılmalıdır, ki Tanrı tarafından Sözü ya da sağlayışı aracılığıyla kişiler bunları yapmaya çağrıldıklarından tüm bunlar dikkatsizce ya da bilinçli olarak ihmal edilmemeli ya da bırakılmamalıdır.

İnananların dua ve tapınma için bir araya gelmeleri göksel tapınmanın bir ön görüntüsü ya da ön tadını veren bir eylemdir. Çünkü kilise Göksel Yeruşalim’in bir ön görüntüsü olarak vardır. Bu yüzden bu dünyadaki tapınma bizleri sonsuz zamandaki tapınmaya hazırlar; bu dünyadaki tapınma inananların yüreklerinde sonsuzluktaki tapınmayı yakar; sonsuzluktaki tapınmanın umudu inananları sevinçli ve gayretli kılar.

Bizleri, aracılığı ile Kutsal Üçlülük Tanrı ve bu Tanrı’ya inananlar ile birleştiren Mesih “*yüceliğinden soyunarak beden alıp aramızda gelmesi ile*” insanlığında yersel; ama ölümü yenen gücüyle Tanrılığında ise gökseldir. Böylece yersel tapınak düzeni Mesih’in bedeninde yerini göksel tapınağa bırakacaktır (*Matta 27:51*). Tapınma böylece “*gerçekte*” devam eden bir nitelikte; fiziksel yer ve zamandan bağımsız olarak esas ulaşması gereken amaca hizmet edecektir.

⁷⁹ Tesniye 4:29, II.Tarihler 7:14, Süleymanın Meselleri 8:17, Luka 18:7

⁸⁰ I.Korintliler 15:58, II.Korintliler 8:7, II.Timoteyus 2:15, Titus 2:14, İbraniler 4:11, II.Petrus 1:5-7, 10

⁸¹ Yuhanna 4:6-24, Vahiy 4:9-11; 7:11-12; 11:16-17

Bu tapınmanın “*ruhta*” olan boyutunda ise Kutsal Üçlülük Tanrı’ya sunulmuş bir tapınma ayrıcalığı söz konusudur. Tanrı halkına vaat edilen Kutsal Ruh (Yoel 2:28-29)⁸² Mesih’te Tanrı halkına ölçsüzce verilmiş olduğundan⁸³ bu dünyadaki Hristiyan tapınması göksel bir nitelik kazanmıştır.⁸⁴

4.b-) Romalılar 8:15-27

Dualarımız Kutsal Ruh tarafından yenilenerek güçlendirilir. Yani dualarımız Mesih’te Kutsal Ruh tarafından yönlendirilir.

Dualarımız Tanrı’nın Mesih’teki amacına uygun olarak Kutsal Ruh aracılığı ile pak kılınır. Mesih’in alçalışında, acılarında, ölümü ve dirilişinde, Mesih’in yüceltilmesinde ve O’nun tekrar gelişinin amacına uygun olarak; dualarımız Tanrı’daki ortak mirasımıza uygun bir şekilde Kutsal Ruh aracılığı ile en yüce göklere yükseltilir.

Tanrı’nın Kutsal ve İlahi Sözü vaaz, dua ve sakrametler aracılığı ile imanımızı Mesih’e odaklar. Tanrı’nın Kutsal ve İlahi Sözü’ndeki gerçekleri Kutsal Ruh’un bizde çalışmasından dolayı bilir ve kabul ederiz (H.İ.67).

Kurtuluşumuza ait bereketler Kutsal ve İlahi Söz, sakramentler ve dua aracılığı ile Kutsal Ruh tarafından bize iletilir (WKİ.88-91).

Kutsal ve İlahi Söz bizleri günah konusunda aydınlatıp ve günahkarlığımız konusunda ikna eder; kutsallığı bize açıklar (WKİ.89).

Böylece ruhta ve gerçekte tapınma Tanrı’nın Kutsal ve İlahi Sözü’de açıklananın bilinmesi yanında; emirleri, yasakları ve vaatleriyle Tanrı Sözü’nün yaşamlara yerleşmiş olmasını gerekli kılar. Çünkü Tanrı işlerimizle (kurbanlar, törenler) değil; bizim kutsal olmamızla ilgilenmektedir:

Amos 5:21 RAB şöyle diyor:

İğreniyor, tiksiniyorum bayramlarınızdan,

Hoşlanmıyorum dinsel toplantılarınızdan,

22 Yakmalık ve tahıl sunularınızı

Bana sunsanız bile kabul etmeyeceğim,

Besili hayvanlarınızdan sunacağınız

Esenlik sunularına dönüp bakmayacağım.

23 Uzak tutun benden ezgilerinizin gürültüsünü,

Çenklerinizin sesini dinlemeyeceğim.

24 Bunun yerine adalet su gibi,

Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın.⁸⁵

Böylece “**ruhta ve gerçekte dua**” Mesih’te, Mesih aracılığında yaptığımız; ama bundan önce Mesih’te ve Mesih aracılığında bize açıklanmış ve vaat edilmiş her şeye sarılarak ve sahip çıkarak yaşadığımız bir şey olarak vardır.

⁸² Yoel 2:28-29; Zekeriya 12:10, İşıya 59:21, Hezekiel 39:29

⁸³ Matta 3:11, Luka 11:13

⁸⁴ reformation study bible, zondervan publishing, s.1707

⁸⁵ İşıya 1:10-20, Malaki 1:8, Süleymanın Meselleri 15:8

SONUÇ

Tekvin-Vahiy:

II.Timoteyus 3:16 **Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir** ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.

Sadece burada yazılanlara göre değil; sadece Kutsal Kitap'ta yazılanlara göre bir iman hayatı için Tekvin kitabından başlayıp Vahiy kitabında biten bir düzen içinde, hayatımız boyunca sürekli olarak Kutsal Yazılar'ı okumalı, araştırmalı, öğrenmeye çalışmalı ve buna göre dua ve tapınma hayatımızı düzenlemeliyiz. Bütün Kutsal Kitap boyunca okuduklarımızı dualarımıza katarak dua etmeliyiz.

Luka 24:25 İsa onlara, "Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler!

26 Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?" dedi.

27 Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, **Kutsal Yazılar'ın hepsinde** kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

Kutsal Yazılar aracılığı ile öğrenmek, azarlanmak [*ve terbiye edilmek*], Tanrı'nın isteği doğrultusunda eğitmek için **Kutsal Yazılar'ın tamamına** (Luka 24:44) **Mesih merkezli** bir şekilde bakar,⁸⁶ Mesih merkezli bir şekilde dua ederiz.⁸⁷

Öyle ki, düşüncemizle, sözlerimizle, işlerimizle, duygularımızla bütün yaşamımız Mesih merkezli olarak değişmiş olsun; öyle ki, diri Rab'be dua ve tapınma ile yaklaşmanın yaşamları değiştiren bir güç olduğu sizde görülsün; sizin yaşamınız aracılığı ile ilan edilsin. Amin.

⁸⁶ Matta 23:1-3, Luka 18:10-14

⁸⁷ Matta 18:20, Yuhanna 14:13-14

VII. Dua Kitapları ve Programları İle Dua

Birçok ülkede kitapçılarda bolca görebileceğiniz dua ve sessiz zaman kitaplarının çeşitliliği şaşırtıcı düzeydedir. Protestanlığın değişik bakış açılarına göre yazılmış bu kitapların çeşitliliği ve çokluğu kendi içinde bir gerçeğe işaret etmektedir: “*dua kitabına ihtiyacımız yok*” diyemeyiz.

Dua kitabı belirli zamanlarda belirli duaları veya okumaları ezbere yapmamızı sağlayan araçlar değildir. Dua kitabının amacı da bu değildir. Eğer dua kitapları doğru bir şekilde kullanılırsa bunlar kişilerin yaşamlarına özel bir bereket olacaktır. Kutsal Kitap’ın vaazına önem verilen, ilahiyat kitaplarına, Müjde eğitimine önem verilen kiliselerde dua kitaplarının daha bilinçli olarak kullanıldığını söyleyebiliriz.

Sanayileşmenin ve kentleşmenin hayatımıza getirdiği “*vakit*” probleminde dolayı büyük bir çoğunluk kiliselere sadece pazar günü gidebilmektedir. Bazen kiliselerin hafta içinde ikinci bir toplantısı vardır. Ancak bunlara da katılım çoğunlukla beklenen düzeyde olmayabilir. Özellikle büyük kentlerde bir yerden diğer bir yere ulaşmanın zorluğu, masrafı, yorgunluğu, çalışma saatlerinin kilisenin programlarına her zaman uygun olmaması gerçeği karşısında eğer kiliseler haftanın her günü sabah, öğle, akşam için ibadet başlatmış olsalardı kendi cemaatlerinden çok yoldan geçerken kiliseyi açık gördüğü için giren yabancılar ve misafirler uğrayacaktı.

Böyle bir gerçek karşısında da kiliseler genelde “*pazar günleri açık olan yerler*” olarak ruhani yaşamlara destek vermeye çalışırlar. Böyle olunca da sadece haftada bir kiliseye uğrayan kimseler yetiştirilmiş oluyor. Bunun da anlamı şudur: hafta boyunca düzenli Kelâm okumaya ve duaya vakit ayıramayanlar yorgun, sevinçsiz, umudunu bir kenara bırakmışçasına yaşayan dünyanın yükü altında ezilen Hristiyanlar olarak kilisenin olması gereken tanıklığının gücünü azaltmaktadırlar.

Ancak dua kitapları ile desteklenen ruhani yaşam diğerine göre daha zaferli ve ilerleme içindedir. Dünyanın zorlukları karşısında bazen dua edemeyecek kadar isteksiz ya da dua edecek sözü bir araya getiremeyecek kadar yorgun oluruz. Dua kitapları ve/veya dua programları duasız kalmak yerine duaya başlamak, aklımızı Kelâm ile aydınlatıp dilimizi çözmek için bir başlangıç yapmaya yardımcı olacaklardır.

Diğer taraftan dua kitapları ve dua programları her gün; her zaman; sürekli duaya olan ihtiyacımızı hatırlatan ve bunları kullandıkça gündelik Kelâm ve dua pratiğini “*yeme-içme*” gibi hayatımızın içine yerleştiren araçlardır.

Dua kitapları ve dua programları durmadan,⁸⁸ sürekli⁸⁹ ve günün bütün vakitlerinde⁹⁰

Tanrı’ya olan ihtiyacımızı bizlere hatırlatır:

Mezmur 119:164 Doğru ilkelerin için

Seni **günde yedi kez** överim.

Mezmur 119:62 Doğru hükümlerin için

Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.

⁸⁸ Efesliler 5:20, II.Timoteyus 1:3

⁸⁹ Luka 18:1-5; 24:53, I.Selanikliler 5:17, Mezmur 86:3; 88:9

⁹⁰ Mezmur 1:2; 5:32; 6:6; 22:2; 42:8; 55:17; 63:6; 77:2, 6; 92:1-3; 134:1

Mezmun 119:147 **Gün doğmadan** kalkıp yardım dilerim,
Senin sözüne umut bağladım.

Mezmun 119:164 ayeti bize bir gün içinde kaç defa düştüğümüzü, kaç defa hata yaptığımızı çok iyi hatırlatmaktadır. Bu da gün boyu Tanrı'nın huzuruna gelmeye olan ihtiyacımızı çok iyi gösterir:

Süleymanın Meselleri 24:16 Çünkü doğru kişi **yedi kez düşse yine kalkar**,
Ama kötüler felakette yıkılır.

VIII. Zamana Göre Dua

Daniel 6:10 Daniel ... Üst odasının Yeruşalim yönüne bakan pencereleri açtı. Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrısı'na övgüler sundu.

Burada Daniel'in ne yaptığına dikkat edelim. Daniel kendi odasına giderek “*gizlide yapılan ibadeti*” yerine getiriyor (*Matta 6:6*). Daniel kişisel dua ve övgüsünü yerine getirirken Kutsal Kitap'ta örneklerini gördüğümüz üzere diz çökme ya da secde dediğimiz şekli uyguluyor.⁹¹

Daniel'in günü dua vakti olarak üçe bölmесinin tam olarak ne anlama geldiğini tahmin etmek zor değil (sabah, öğle, akşam):

Mezmur 55:16 Bense Tanrı'ya seslenirim,

RAB kurtarır beni.

17 Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim,

O işitir sesimi.

Yani Kutsal Kitap'ta Tanrı halkı ile bayramlarda ya da şabat gününde toplu halde tapınma örneklerini gördüğümüz gibi haftanın diğer günlerinde, günün belirlenmiş vakitlerinde kişisel tapınmanın da öğretildiğini görmekteyiz.

Ancak burada odaklanmamız gereken konu yeryüzünün her bir diğer coğrafyası ile eş zamanlı bir düzen aramak ya da benzer süreleri içeren bölümler aramak değildir. Bütün bu vakitlere baktığımızda odaklanmamız gereken konu şudur: “*Tanrı'yı nasıl bütün yüreğimle bütün canımla sevebilirim; Tanrı hakkında bildiğim bu şeyleri öncelikle kişisel olarak kendim [ve ev halkım] ve çevremdekiler için nasıl kullanabilirim; nefes aldığım tüm zamanlar boyunca, nerede olursa olsun, ne şekilde olursa olsun, nasıl daha iyi bir şekilde Tanrı merkezli bir şekilde yaşayabilirim?*” sorusu olmalıdır.

Tesniye 6:4 "Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir.

5 Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz.

6 Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun.

7 Onları çocuklarınıza benimsetin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin.

Günün belirli vakitlerinin duaya ayrılması konusuna tekrar gelirsek, kiliseler bu vakitlerde kiliseyi düzenli açabilecek ve ayini yönetecek yeterli sayıda din görevlisine sahip olsa bile, cemaatin günün değişik vakitlerinde kiliseye gelebilme imkanı yoksa, bu durumda kilise gündelik düzenli duayı cemaate nasıl öğretecek?

Cemaatten herkesin bir tapınma programı düzenleme, hazırlama armağanı ve bilgisi aynı düzeyde olmadığına göre, uygun bir dua kitabı ya da programı hazırlayıp cemaatin ayrı ayrı yerlerde ama aynı vakitlerde aynı Kelâm okumaları, aynı ilahiler ile birlikte tapınmasını sağlamak bu durumda kilisenin görevidir.

Diğer yandan donanımlı önderlerin hazırladığı dua kitabı ve programları gerek çocuklara, gerekse kiliseye ilk defa katılan kimselere Kutsal Kitap öğretisini daha doğal bir yoldan

⁹¹ I.Krallar 8:54, II.Tarihler 6:12-13, Ezra 9:5, Mezmur 95:6, Luka 22:41-42; 20:36; 21:5, Efesliler 3:14

verir. Çocuklara ve gençlere doğru dua modellerini doğal yoldan öğretir. Günlük yaşamın karmaşası, dünyanın, benliğin ve şeytanın baskısı altında yaşayan bizler dua kitapları ve programlarındaki hazır dualar ve Kelâm okumaları ile aklımızı ve yüreğimizi karmaşıklıktan daha kolay bir şekilde Tanrı'ya odaklarız. Bu durumda hazır metinler ne söyleyeceği diline gelmeyen, ne okuyacağı aklına gelmeyen kimseye bir metot ve bir teşvik verir.

Kiliseler dua kitaplarını yılın belirli vakitlerinde (*kutlu doğuşa hazırlık dönemi, oruç dönemi gibi*) dua programları ile desteklemelidirler. Böylece kilisede aynı dua kitabını kullanan kimseler bazı zamanlarda bu kitaptan bazı okumaları çıkarıp Kutsal Kitap'tan başka okumalar dahil ettiklerinde dua kitabını "*katı ve değişmez kuralların kitabı*" olarak görmekten çok **her seferde yeniden keşfedilecek bir hazineler kitabı** olarak görmeye başlarlar.

Bazı kişiler dua ve ibadeti "*tek tip yapacağı*" yönündeki itirazla dua kitap ve programlarına, hazır dualara karşı çıkarlar. Ancak donanımlı önderlerin hazırlayacağı kitaplar doğru bir şekilde kullanılması öğretildiğinde; yani bu tür kitap ve programlar yanlış bir şekilde kullanılmadığında, yukarıda açıkladığımız şekilde kullandığımızda böyle bir itiraz gerekçesi olmaz.

Aksine bu tür kitap ve programları kullanmayı bilmeyenlerin dualarına dikkat ederseniz "*tek tip*" olduğunu görürsünüz. Kutsal Yazılar'a süreklilik içinde odaklanamamanın verdiği boşlukla "*Rab şöyle... Rab böyle...*" demekten öteye geçmeyen; hazırlıksız olmanın getirdiği **bir tür hazır dualar**; her seferde yinelenen benzer ifadelerle duygusuzlaşan ve monotonlaşan dualar; kendilerinin hazırlıksızlıkla hazırladığı *hazır duaları* kullanmış olurlar.

Doğru bir ilahiyat bilgisi ile hazırlanan dua kitapları ve programları insanların kişisel ihtiyaçlarına, müşterek ihtiyaçlarına cevap verdiği gibi, kişilere kendi ihtiyaçlarına odaklı bir dua hayatı yerine; dünyanın ihtiyaçlarına ve yaralarına bakan, başkalarına Mesih'in merhamet ve hizmetini taşıma odaklı bir dua hayatını kazandırır ve kişiye dua için, tanıklık ve hizmet için bir vizyon da verir.

IX.1-) Zengin Bir Dua Yaşamı

Bu kitapta VI. bölümün sonuna şöyle bir not düştük:

“Öyle ki, düşüncemizle, sözlerimizle, işlerimizle, duygularımızla bütün yaşamımız Mesih merkezli olarak değişmiş olsun; öyle ki, diri Rab’be dua ve tapınma ile yaklaşmanın yaşamları değiştiren bir güç olduğu sizde görülsün; sizin yaşamınız aracılığı ile ilan edilsin. Amin.”

Kutsal Üçlübir Tanrı’ya sunulan dua ve tapınma yaşamları değiştiren, akıl ve yürekleri sonsuzluğa yönlendiren bir güç ise; gerek tek başına, gerekse topluluk olarak dua ve tapınma için Tanrı’nın önüne geldiğimiz her zamanda, bir öncekinden daha ileri gitmeyi arzularak Tanrı’ya yaklaşmalıyız.

Bu durumda ruhani hayatımızı olabilecek en yüksek seviyeye çıkarabilmek için gözden geçirmemiz gereken şeyler vardır.

- 1-) Kutsal Kitap’ı düzenli ve sürekli bir şekilde okumak.
- 2-) Kutsal Kitap okumasına anlayış ve bilgelik için dua ile başlamak.
- 3-) Kutsal Kitap okumasını yaşamlarımızda meyve veren bir şekilde geliştirmek için okunan bölümü bir dua ile kapatmak.
- 4-) Kutsal Kitap okumalarından sonra kendimiz ve ailemiz için, kilisemiz, çevremiz ve bütün uluslar için dua etmek.
- 5-) Dua ihtiyaçlarını ve dua konularını önceden yazıp belirlemek ve bu yolla titiz bir dua alışkanlığı geliştirmek; her özel ihtiyaç ve gerekliliği **önce** dua ile Rab’be kaldırmak. Genelde bir ihtiyaç ve gerekliliklerde ilk aklımıza gelen bunun için ne kadar para ve zaman gerektiği; bunun için nasıl çözüm bulacağımız, kimlerden yardım ve destek arayacağımız aklımıza gelen ilk şey olur. Bu yüzden her durumda, her konuda **önce dua** ile Rab’be gelmeliyiz. Dua, her şeyi deneyip de çözüm bulamadığımız zaman çaresizlik ya da umutsuzluk içinde en son seçenek olarak müracaat edeceğimiz bir yol olmamalıdır.
- 6-) Düzenli bir şekilde kiliseye katılmak; böylece bilgi, tecrübe ve armağanlarınızı kilisenin gelişimi için kullanarak Tanrı’nın ev halkı ile paydaşlıkta bulunmak; ondalık, sunu ve sadaka kurbanlarıyla kiliseyi desteklemek.
- 7-) İlahiyatımızı geliştirmeye yardımcı olan kitapları okumak ve çalışmak.
- 8-) Dua yaşamlarımızda eksiklik olmasın diye dua konularını ve dua çeşitlerini, kişisel ve toplu tapınmalarda benzer ve farklı yönleri göz önünde bulundurmak iyi bir adımdır:
a- dualara Tanrı’nın adını çağırarak başlamak. Kutsal Kitap içinde Tanrı’nın değişik adlarını bulabilirsiniz. Bu değişik adlar bize her zamanda Tanrı’nın değişik bir karakterini gösterir. Aklımızı en kısa yoldan dünyadan Tanrı’ya odaklayabilmemiz için gereklidir. Böylece dualarımıza başlayabileceğimiz şekiller Kutsal Kitap’ta bolca vardır. Kutsal Kitap’ta Tanrı’nın işlerine ve adlarına bakarak bizler de değişik şekillerde Tanrı’nın adını çağırabiliriz:

[Tekvin 17:1] Her Şeye Gücü Yeten Tanrımız;
[Mezmur 80:1] İsrail'in çobanı RAB;
[İşaya 12:2] Kurtuluşumuzun Tanrısı;
[II.Samuel] 22:33 Sığınağım RAB;
[Luka 2:10-11] bizlere Kutsal Müjde'yi veren Baba;
[Luka 2:30-32] Halkını aydınlatan Tanrımız.

b– Mezmurlar ile dua etme pratiğini geliştirmek bizlere dolu bir dua hayatı için yol gösterecektir. insanın Tanrı'ya sunabileceği bütün dua ve ihtiyaçları Mezmurlar kitabında mevcuttur.

- Süleyman tapınağı Tanrı'ya adarken yaptığı duasında Mezmur kullanmıştır (II.Tarihler 6:40-42, Memur 132:8-9).
- İsa Mesih'in duası Mezmurlardan gelmiştir (Mezmur 22:1, 31:5, Matta 27:46, Luka 23:46).
- Eziyet ve sıkıntılar altındaki ilk kiliseler Mezmur 146 ve Mezmur 2 ayetlerini kendi duaları yapmışlardır (Elçilerin işleri 4:24-30).

c– Tövbe ve itiraf duaları ile Tanrı'ya yaklaşmak, O'nu korku, saygı ve sevgiye tek layık olan Tanrı olarak ilan etmenin bir diğer yoludur. Tövbe ve itiraflar düşüncemizi, yüreğimizi temizleyerek yaşamlarımızı dünyasallıktan Tanrısallığa çevirmeye çalıştığımız bir yoldur. Mezmur 24 Tanrı'ya yaklaşmanın başlangıcına tövbe ve itiraf ile yıkanmayı koymaktadır:

3 RAB'bin dağına kim çıkabilir,
Kutsal Yer'inde kim durabilir?
4 Elleri pak, yüreği temiz olan,
Gönlünü putlara kaptırmayan,
Yalan yere ant içmeyen...

d– Aydınlanma duaları bazen kilisede yapılmaya bile; bizler sessizce kısa bir şekilde vaazdan önce, Kutsal Yazılar okunmadan önce, sakramentlere katılmadan önce, kişisel olarak Kutsal Kitap okuma ve çalışmalarımızın başlangıcında *Tanrısız Vahiy Ruh* ile aydınlanalım diye dua etmeliyiz (Efesliler 1:17-20).

e– Aracılık duaları ile Tanrı'nın iyiliğini ve korumasını bütün dünya için talep etmiş oluruz:

- [Matta 6:10] Tanrı'nın egemenliği, Tanrı ile barışık bir yaşam için;
- [Yuhanna 17] kilisenin birliği ve kutsallığı için;
- [Luka 10:2] kiliseye hizmet edenler için;
- [Efesliler 6:18-20] Müjde'nin ve kilisenin hizmetkarları bilgelikle ve cesaretle vaaz ve öğretilere verebilsin; bir elçi sorumluluğu ile müjdeleyip öğrenci yetiştirebilsin, tanıklık ve hizmete her durumda devam edebilsin diye;
- [I.Timoteyus 2:1-2] ülkeyi yönetenler ve yönetim altındaki kurumlar için;
- [Efesliler 6:10-20] ruhsal savaş için;
- [Matta 5:44, Luka 6:27-28] düşmanlarımız, kötülük düşünen insanlar için ;
ve ayrıca Mesih'in merhamet hizmetlerine bakarak tüm hastalar, tüm acı çekenler, tüm sıkıntıda olanlar için dua etmeliyiz –yani sadece kendimiz için değil.

f- Sakramentler uygun bir şekilde katılmamaız ve Tanrı'ya her zaman uygun bir şekilde yaklaşmamız için bizleri teşvik eden tapınma araçlarıdır. Biz vaftize her tanık olduğumuzda canımızın kötülüğünün, günahlarımızın kirliliğinin sadece Mesih'in kanı ve Ruhu ile yıkandığını tekrar tekrar hatırlamalı; bir vaftiz töreninde yapılan genel tövbe dualarına sanki bizler vaftiz oluyormuş gibi yürekten katılmalı, kendi vaftizimize sarılmayı arayarak şükretmeliyiz.

Benzer şekilde Rab'bin Sofrasında Mesih'in bizler için çarmıhta yaptığı kurbanı alçalış, tövbe, şükran ve sevinç ile hatırlarız. Bu sofrada Mesih'in alçalışını, acılarını, ölümünü, dirilişini ve göklere yükselişini anarak, Kutsal Ruh'un gücü ile günahların affı, ölülerin dirilişi ve sonsuz yaşam için Mesih'in tekrar gelişine bakarak yenilenmeyi ararız.

Böylece sakramentler bizi artan bir şekilde günaha ölmek, artan bir şekilde kutsallıkta yaşamayı aramak ve Kutsal Ruh'un bizleri yenilemesine olan ihtiyacımızı gözden geçirmemiz için yeni bir fırsat olarak değerlendirilmelidir.

g- Övgü ve şükran duaları dini tapınışın bir parçasıdır. Tanrı'ya sadece bizim kendi ihtiyaçlarımız ya da başkalarının ihtiyaçları için değil; aynı zamanda geçmişte yaptığı, şimdide devam ettirdiği ve gelecekte de yapacağı bütün işleri, bütün bereketleri için övgü ve şükran sunmalıyız. Bizleri bereketleyen Tanrı'nın lütfuna, desteğine, koruma ve kurtarışına övgü ve şükran kurbanlarımız ile cevap vermeliyiz. Ayrıca ruhsal savaşta övgü ve şükran sunmanın güçlü bir silah olduğunu görmekteyiz (Sayılar 23:21, 23).

h- Ondalık, sunu ve sadakalar o günkü ruhsal durumumuza ya da kilisenin atmosferine bağlı olarak değişkenlik gösteren şeyler olmaktan öte, bağış yapmadan önce dua ve şükranla Tanrı'nın bereketlerine sunulan, adanmışlıkla bir düzen içinde devam ettirilen bir eylemdir. Ondalık, sunu ve sadakalar ruhani tapışın maddi kurbanlarla görünür kılınmasıdır.

i- İlahiler sadece kilisede toplu halde söylediğimiz şeyler değildir. İlahiler duanın bir makam ile söylenmesidir. Böylece Mezmurlar'ı ya da Kutsal Yazılar'dan aldığımız bölümleri ya da başkalarının yazmış olduğu ilahileri kişisel tapınmalarımızda gerek terennüm ederek gerekse aynen söyleyerek ruhsal hayatımızı bu gıdadan mahrum etmemeliyiz.

j- Bereketlemeler ve yüceltmeler ile Tanrı'nın halkına olan seslenişini hatırlarız. Bu yüzden elçisel kilise geleneğini takip eden çoğu kilisede ayinin bitişi ile atanmış bir önderin bereketleme verdiğini görürüz. Bereketleme ve yüceltmeler bir kapanış duası olmaktan öte Mesih'in havarilerine yaptığı bereketlemenin (Luka 24:50) bir devamı olan uygulamalardır; ve bu yüzden bunları ciddiye almalıyız.

Böylece bizler geçmişte Harun aracılığı ile Tanrı'nın ve bu son çağda da Mesih'in seslenişini temsilen bir önderin ağzından bize verilen bereketlemeleri dikkate alırız. Bunları dikkatle yüreğimize alarak Tanrı'ya yaklaşırız.

Diğer yandan yüceltmeler (doxology) gözlerimizi Tanrı'nın yüceliğine çevirdiğimiz tapınma araçlarıdır. Tanrı'nın görkemine baktığımız ve bunu ilan ettiğimiz kısa

sözlerdir. Tanrı'ya hayranlığımızı güçlendiren ve O'nun önünde tapınma ayrıcalığının sevincini özetleyen sözlerdir. Kendimizi Tanrı'ya yönlendirme ifadelerimizdir.

Bereketlemeler de benzer şekilde Tanrı'nın antlaşmasal sevgi ve sadakatini, kuşaklar boyunca devam eden halkına olan ilgisini hatırlatan kısa tapınma araçlarıdır. Baba Tanrı'nın Mesih'te ve Kutsal Ruh'ta halkına verdiği bereketlerin şükranla anılması, ilan edilmesi ile tapınan halkın bunu yeniden bir acıkmışlıkla istemesi ve bunu kabul edişini vurgular. Tanrı'nın bereketlerine daima ihtiyacımız olduğu gerçeğinin yüreklere ve yaşamlara ilan edilerek sunulmasını içerir. Diğer bir açıdan bakarsak yüreklerimizi Rab'be adamak için söylenen bir ifadedirler.

k- İman açıklaması sıklıkla dualarda kullanılan bir şeydir. Ancak zaman içinde ezbere okumalara dönüşmesi sebebiyle üzerinde düşünülmeden tekrarlanması riskine karşı zaman zaman değişik formlarda kullanmak bir berekettir. Bu metinler Kutsal Kitap öğretisini en kısa ve en öze şekilde açıkladığı için imanın vazgeçilmez bütün unsurlarını tapınma içinde bize hatırlatır. Ayrıca iman açıklamalarından geliştirilmiş soru ve cevaplardan oluşan ilmi-haller de evlerimizde çocuklarımıza öğretebileceğimiz en kısa ve öz Kutsal Kitap çalışmalarıdır. Bunları da zaman zaman gözden geçirmek; Mesih'teki ayrıcalığımızı daha bilinçli bir şekilde sahiplenmemiz için bizlere bereket olacaktır.

l- Esenlik dileme ve bereketleme de Kutsal Kitap'ta "*lütuş, merhamet, esenlik ve sevgi*" dileyerek yapılan selamlama örneklerinin bir devamı olarak, elçisel kilisenin uygulaması için gördüğümüz şeylerdir (II.Korintliler 1:1-2, I.Timoteyus 1:1-2, II.Yuhanna 3). Benzer şekilde bizler de gündelik yaşamımızda özellikle ev halkımıza Kelâm'dan yaptığımız alıntılarla selamlama ve bereketleme vererek yaptığımız bu uygulama onlara Hristiyan kimliklerini hatırlatmanın bir diğer yoludur. Ve yine ağzımızı bu şekilde Kelâm'dan alıntılarla açmak dünyamızda yaygın olan beddualardan ve diğer kötü sözlerden sakınmanın bir diğer yoludur.

m- Vaaz ve öğretiş kilisenin tapınmasının bir parçasıdır. Bazen imanda henüz olgun olmayan kişilerin vaaz ve öğretiş zamanında dışarı çıktıklarına tanık oluruz. Oysa kilise tapınmasının merkezinde olan, özellikle Şabat Günü tapınmasının merkezinde olan şey Kelâm'ın okunması ve vaaz edilerek açıklanması, bu yolla Tanrı halkının bina edilmesi vardır. Kelâm'da bina edildikçe dua, tapınma, hizmet ve tanıklıkta adanmışlıkla bina ederiz. Kiliseler haftanın diğer günleri yaptıkları tapınmalarda bazen vaaz vermeyebilirler; sadece dua, ilahi ve Kelâm okumalarına yer verilen toplantılar düzenleyebilirler. Ancak Şabat Günü haftalık işlerimizden dinleme günü olduğu içindir ki, dua, ilahi, Kelâm okuması yanında vaaz ve öğretiş ile Şabat Günü Tanrı'ya ayrılmış bir gün olarak tutulmuş olur.

Bazen de imanda henüz olgun olmayan kimselerin sadece Rab'bin Sofrasına katılmak üzere ayinin son kısmında gelip kısa bir süre kilisede kalarak Şabat Günü için olan görevlerini yerine getirmiş olduklarını görmüşümdür. Ancak bu da tapınma ve Şabat Günü konusunda yeterli bilgimizin olmadığı ya da olsa bile imanda büyüme için gayret etmediğimiz bir resmidir. Neden bizler kilise olarak vaaz olmaksızın Rab'bin Sofrası yap[a]mayız? Çünkü Rab'bin Sofrası Kelâm'dan çıkmıştır; çünkü Rab'bin Sofrası

Müjde'nin iyi bir şekilde anlaşılması ile Tanrı'nın amacına uygun olarak bizlere bereket olur. Öyleyse tapınmaya bir bütün olarak yaklaşmak, kiliseden ayrıldıktan sonra geçen zamanı Rab'be layık bir şekilde yaşamak için gerekli bir adımdır.

n- Oruç bizlerin tapınışının bir parçasıdır. Ama aynı zamanda ruhsal disiplin için gerekli olan bir eylemdir. Gerek kilisenin belli mevsimlere ya da özel durumlara göre ilan ettiği gerekse bizlerin kendi hayatımızda bağımsız olarak, kendi kişisel kararımızla yapmamız gereken bir eylemdir. Ve oruç yeme-içme zamanının kaldırılması veya azaltılması yolu ile günlük rutinler içinde kalan zamanın Kutsal Yazılar ve Dua ile doldurulması ile Kelami anlamına kavuşur.

o- Dua kitapları ve/veya dua programları ile gittiğimiz her yerde, nefes aldığımız tüm zamanlar boyunca dua ile başlama dua ile bitirme gerekliliğini pratik ederiz. Kiliseden çıktuktan sonra tekrar kiliseye gideceğimiz zamana kadar hafta içinde de Kelâmı bu şekilde, kısa da olsa yanımızda taşımayı pratik etmiş oluruz.

p- Kilisenin belirlediği ibadet ve düzene uymak, bunun korunmasına çalışmak, kilisenin paklığına dikkat ederek yaşamak ruhsal disiplinin bir başka gereğidir. Bir kiliseye katılmakla o kilisenin vaaz, sakrament ve disiplin yetkisi altına girdiğimizi alçakgönüllülükle kabul etmeliyiz. Böylece kilisenin atanmış önderleri ile olan arkadaşlığımız, onların yetkilerini bize karşı kullanmaması ya da bizim dilediğimiz şekilde kullanması ya da bizim yararımız için kullanması şeklindeki beklentimizin önüne geçmemelidir. Bir önder ile olan arkadaşlığımız ile o önderin yetkisi altında olduğumuz gerçeğini unutmamıza sebep olmamalıdır:

İbraniler 13:17 Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil -bunun size yararı olmaz- sevinçle yapınlar.

9-) Kimliğimiz ve ayrıcalığımız Tanrı'yı temsil etmektir (I.4. bölüm). Tanrı yeryüzündeki işini tamamlamamız için kilisesi olan bizlere yetki vermiş; yani işlerini kilisesine emanet etmiştir. Tanrı'nın işlerinde kalarak ve Tanrı'nın işlerini yaparak Tanrı'yı temsil ederiz:

I.Korintliler 4:1 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının kâhyaları sayın.

Mesih'in yeryüzündeki işlerine bakarak kilisenin öğretmek, eğitmek, öğrenciler yetiştirmek, merhamet hizmetleri gibi sorumlulukları olduğunu görebiliriz. Şüphesiz ki, bizi uluslara gönderen Rab, aynı zamanda onlar için dua etmemizi de istemiştir. Kendisine Tanrı Sözü emanet edilmiş kahyalar olarak bütün uluslar için dua ederiz.

II.Korintliler 6:1 ayeti kilisenin Tanrı ile birlikte yaşayan yönüne dikkat çekerek **“Tanrı'yla birlikte çalışan bizler”** ifadesi kullanmaktadır. Tanrı'nın işlerini yapmadan önce, yaparken, yaptıktan sonra ve Tanrı'nın işlerini yapabilmek için dua ederiz. Ve dualarımızda sadece kendimiz için değil; ailemiz ve çevremiz yanında bütün uluslar için aracılık ederiz. Bu aracılık ve işlerimiz başkalarının bizde Tanrı'yı ve Mesih'i görmelerine, başlarının bizde Tanrı'nın ve Mesih'in işlerine tanık olmalarına aracılık eder:

II.Korintliler 5:15 Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.

18 Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi.

19 Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti.

Mesih nasıl bizim için aracılık etmiş ise, bizde dua ve tapınma, tanıklık ve yaşamımız aracılığı ile Mesih'in Tanrı ve insan arasında ve Mesih'in aynı zamanda insan ve insan arasında yaptığı aracılığa tanıklık ve hizmet ederiz (Efesliler 2:14-16, Galatyalılar 3:28, Koloseliler 3:11).

Böylece duaya başlarken kim olduğumuzu, kime ait olduğumuzu, yeryüzünde bize emanet edilmiş olan sorumluluğumuzu bilerek, Göksel Krallığın yeryüzündeki temsilcileri olarak yaklaşırız.

IX.2. Zengin Bir Dua Yaşamı: Toplu dua ve tapınma

Fiziksel bir bina haliyle inananların hep birlikte dua, tapınma ve tanıklık sunması; ve bütün ulusların gözü önünde Tanrı halkının görünür olması için kilise vardır. Ancak kilise, fiziksel bir bina olarak var olmadan önce yaratılış ile başlayan süreçten bu güne kadar Tanrı'nın krallığı altında yaşayan halkın kendisi olarak dünyanın sonuna kadar var olacaktır.

Böylece fiziksel bir bina olan kiliseye geldiğimizde aslında bu kiliseden daha büyük olan bir kilisenin –*gözle görünmeyen kilisenin*– olduğunu, Mesih'in uğruna alçaldığı, acı çekip öldüğü, bir gün tekrar gelip yanına almak üzere dirilip yükseldiği bir topluluk olduğunu hatırlarız. Böylece fiziksel kilise Mesih'in kurtarıcı işinin dünyada görünür kılındığı yer olarak, Mesih merkezli bir yaşam sürmek için vardır.

Kilise, Hristiyanların Tanrı ile ve birbirleri ile olan birlik ve paydaşlıklarına aracılık eden bir kurumdur. Aynı zamanda bu birlik ve paydaşlığın dünyaya ilan ve tanıklığının yeridir. Ruhsal anlamda kilise, kendisini Mesih'in bedeni olarak fiziksel kilisede ifade eder; ya da bazen dünyanın gözü önünde fiziksel bir bina olmadan bütün bunlar için belirli bir yerde ve belirli bir zamanda toplanma disiplini ile kilise kendi varlığını sürdürür (Elçilerin İşleri 4:23). Kutsal Kitap Mesih'in yeryüzündeki ruhani bedeni olan bu kilisede Mesih gelinceye kadar toplanılmasını Hristiyan yaşamı için bir gereklilik olarak kabul eder:

İbraniler 10: 19-20 Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde perdede, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır.

21 Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz bulunmaktadır.

22 Öyleyse yüreklerimiz serpmeyle kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekte bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım.

23 Açıkça benimsediğimiz umuda sınımsız tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirirdir.

24 Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim.

25 Bazılarının alıştığı gibi, **bir araya gelmekten vazgeçmeyelim**; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.

Çünkü Mesih, O'nun aracılığı ile Tanrı'ya yaklaşanlar topluluğunun baş kahinidir (Elçilerin İşleri 2:1):

İbraniler 7:23 Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu.

24 Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği sürekli dir.

25 Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak üçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

Kişisel olarak sürekli ve düzenli olarak yapılması gereken Kutsal Kitap ve dua birlikteliği kendini en azından her Şabat gününde inananların bir arada olması şeklinde bir kutlamaya dönüştürür:

Elçilerin İşleri 2:43 Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapılyordu.

44 **İmanlıların tümü bir arada bulunuyor**, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı.

Böylece “kilise” tek bir bedende (Mesih'te) var olan diri bir topluluk olarak; her bir üyenin Kutsal Kitap'ın ve Mesih'in yetkisi altında birleştiği; Müjde'nin vaazı, sakramentler ve disiplin ile Rab'de sürekli büyüyüp gelişen bir topluluk olarak vardır.

X. İlave Notlar:

–Belçika İnanç Açıklaması (BİA) 26 –*Mesih'in Aracılığı*

(altıncı paragraf)

Yalvarmaya layık olmadığımızı

söylememeliyiz–

meselemiz dualarımızı kendi saygınlığımıza
dayandırarak sunma meselesi değil,
iman aracılığı ile
bizlerin doğruluğu olan
Mesih İsa'nın
sadece saygınlığına ve mükemmelliğine
dayanarak dualarımızı sunma meselesidir.

–BİA. 26 –*Mesih'in Aracılığı*

(son paragraf)

Bundan dolayı,

bizlere Rab'bin Duasında öğrettiği gibi,

Mesih'in buyruğuna itaat ederek,

tek Aracımız olan

Mesih aracılığında

O'nun adıyla

Baba'dan isteyeceğimiz her şeyi

alacağımızdan emin olarak

Göklerdeki Babamızı çağırırız.

–BİA. 31 –*Kilise Görevlileri*

(birinci paragraf)

Tanrı'nın Söz'ünün görevlileri, presbiterleri ve dyakonları

kilisenin yasal bir biçimdeki seçimi ile

kendi görevlerine

Tanrı Sözünün öğrettiğine göre

Rab'bin isminde dua ile

ve iyi bir düzen içinde

seçilmesi gerektiğine inanırız.

–BİA. 36 –*Hükümetler*

(son paragraf)

Daha da ötesi herkes,

statü, durum ve rütbe farkı olmadan,

hükümete itaat etmeli,

ve vergilerini ödemeli,

ve temsilcilerine hürmet ve saygı göstermeli,

ve Tanrı'nın Söz'ü ile

çelişmeyen her konuda onlara itaat etmeli,

onların tüm yollarında

Rab'bin isteği onları yönlendirsin

dindarlıkla ve ahlaklı bir şekilde

esenlik dolu ve sakin bir hayat sürebilelim diye.
dua etmeliyiz.

–Hİ. 116. **Neden Hristiyanlar dua etmek ihtiyacı duyar?**

Çünkü dua Tanrı'nın bizden beklediği teşekkürün
en önemli bir parçasıdır...

Mezmur 50:14-15; 116:12-19, I.Selanikliler 5:16-18

–Westmisnter İnanç Açıklaması (WIA) XIV.1; XV.6; XXI.1-8

–Luka 18:9-14 ayetleri üzerinde düşününüz.

Mesih Rabbimiz,
sevgi ve gerçeği
doğruluk ve adaleti çarmıhta açıkladın;
pak bedenini sundun,
değerli kanını döktün
ve bize yaşam verdin;
derin acılarınla
yaralarımızı iyileştirdin,
adaletinle bizi satın aldın,
bizleri Tanrı'nın çocukları yaptın.
Sana övgüler olsun...